

Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia: Polska

1. SWOBODNY PRZEPŁYW TOWARÓW

1. 31990 L 0385: Dyrektywa Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów medycznych aktywnego osadzania (Dz.U. L 189. 20.7.1990. str. 17), ostatnio zmieniona przez:

- 31993 L 0068: Dyrektywa Rady 93/68/EWG z dnia 22.7.1993 r. (Dz.U. L 220 z 30.8.1993, str. 1)

Świadectwa wydane przez Instytut Leków dla wyrobów medycznych określonych jako „materiały medyczne” zgodnie z ustawą z dnia 10 października 1991 r. o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i Inspekcji Farmaceutycznej (Dz. U. z 1991 r. Nr 105, poz. 452 ze zm.) i wydanym na jej podstawie zarządzeniem z dnia 6 kwietnia 1993 r.: zarządzenie Ministra Zdrowia w sprawie wykazu jednostek upoważnionych do przeprowadzenia badań laboratoryjnych i klinicznych oraz warunków przeprowadzenia tych badań (M. P. z 1993 r. Nr 20, poz. 196), przed wejściem w życie ustaw z dnia 27 lipca 2001 r.: ustawa o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2001 r. Nr 126, poz. 1380 ze zm.) oraz ustawa o Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 126, poz. 1379 ze zm.), które weszły w życie dnia 1 października 2002 roku, pozostają w mocy do dnia utraty ważności lub do dnia 31 grudnia 2005 roku, w zależności od tego, który termin jest wcześniejszy. W drodze odstępstwa od artykułu 5 dyrektywy 90/385/EWG, Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do uznawania tych świadectw.

Państwa Członkowskie mogą uniemożliwić wprowadzenie na swój rynek polskich wyrobów medycznych do momentu uzyskania przez nie zgodności z dyrektywą i jej zmianami.

2. 31993 L 0042: Dyrektywa Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r., dotycząca wyrobów medycznych (Dz.U. L 169, z 12.7.1993, str. 1) zmieniona przez:

- 32001 L 0104: Dyrektywa 2001/104/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7.12.2001 roku (Dz.U. L 6 z 10.1.2002, str. 50).

Świadectwa wydane przez Instytut Leków dla wyrobów medycznych określonych jako „materiały medyczne” zgodnie z ustawą z dnia 10 października 1991 r. o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i Inspekcji Farmaceutycznej (Dz. U. z 1991 r. Nr 105, poz. 452 ze zm.), i wydanym na jej podstawie zarządzeniem z dnia 6 kwietnia 1993 roku: zarządzenie Ministra Zdrowia w sprawie wykazu jednostek upoważnionych do przeprowadzenia badań laboratoryjnych i klinicznych oraz warunków przeprowadzenia tych badań (M. P. z 1993 r. Nr 20, poz. 196), przed wejściem w życie ustaw z dnia 27 lipca 2001 r.: ustawa o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2001 r. Nr 126, poz. 130 ze zm.) oraz ustawa o Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (Dz. U. 2001 r. Nr 126, poz. 1379 ze zm.), które weszły w życie dnia 1 października 2002 roku, pozostają w mocy do dnia utraty ważności lub do 31 grudnia 2005 roku, w zależności od tego, który z tych terminów jest wcześniejszy. W drodze odstępstwa od artykułu 5 ustęp 1 dyrektywy 93/42/EWG, Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do uznawania tych świadectw.

Państwa Członkowskie mogą uniemożliwić wprowadzenie na swój rynek polskich wyrobów medycznych do momentu uzyskania przez nie zgodności z dyrektywą i jej zmianami.

3. 31998 L 0079: Dyrektywa 98/79/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 1998 r. w sprawie wyrobów medycznych używanych do diagnozy *in vitro* (Dz.U. L 331 z 7.12.1998 r., str. 1).

Świadectwa wydane przez Instytut Leków dla wyrobów medycznych określonych jako „materiały medyczne” zgodnie z ustawą z dnia 10 października 1991 r. o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i Inspekcji Farmaceutycznej (Dz. U. z 1991 r. Nr 105, poz. 452 ze zm.) i wydanym na jej podstawie zarządzeniem z dnia 6 kwietnia 1993 roku: zarządzenie Ministra Zdrowia w sprawie wykazu jednostek upoważnionych do przeprowadzenia badań laboratoryjnych i klinicznych oraz warunków przeprowadzenia tych badań (M. P. z 1993 r. Nr 20, poz. 196), przed wejściem w życie ustaw z dnia 27 lipca 2001 roku: ustawa o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2001 r. Nr 126, poz. 1380 ze zm.) oraz ustawa o Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 126, poz. 1379 ze zm.), które weszły w życie 1 października 2002 roku, pozostają w mocy do dnia utraty ważności lub do 31 grudnia 2005 roku, w zależności od tego, który z tych terminów jest wcześniejszy. W drodze odstępstwa od artykułu 5 ustęp 1 dyrektywy 98/79/EWG, Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do uznawania tych świadectw.

Państwa Członkowskie mogą uniemożliwić wprowadzenie na swój rynek polskich wyrobów medycznych do momentu uzyskania przez nie zgodności z dyrektywą i jej zmianami.

4. 32001 L 0082: Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 67).

W drodze odstępstwa od wymagań dotyczących jakości, bezpieczeństwa i skuteczności ustanowionych w dyrektywie 2001/82/WE, pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktów farmaceutycznych znajdujących się w wykazie (w dodatku A do niniejszego załącznika w wersji przedstawionej przez Polskę w jednej wersji językowej) udzielone na mocy polskiego prawa przed dniem przystąpienia pozostają ważne do czasu ich przedłużenia zgodnie z dorobkiem i harmonogramem wskazanym w wyżej powołanym wykazie, lub do 31 grudnia 2008 roku, cokolwiek nastąpi wcześniej. Nie naruszając przepisów tytułu III, rozdziału 4 dyrektywy, pozwolenia na dopuszczenie do obrotu objęte niniejszym odstępstwem nie korzystają ze wzajemnego uznawania w Państwach Członkowskich.

5. 32001 L 0083: Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 67).

W drodze odstępstwa od wymagań dotyczących jakości, bezpieczeństwa i skuteczności ustanowionych w dyrektywie 2001/83/WE, pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktów farmaceutycznych znajdujących się w wykazie (w dodatku A do niniejszego załącznika w wersji przedstawionej przez Polskę w jednej wersji językowej) udzielone na mocy polskiego prawa przed dniem przystąpienia pozostają ważne do czasu ich przedłużenia zgodnie z dorobkiem i harmonogramem wskazanym w wyżej powołanym wykazie, lub do 31 grudnia 2008 roku, cokolwiek nastąpi wcześniej. Nie naruszając przepisów tytułu III, rozdziału 4 dyrektywy, pozwolenia na dopuszczenie do obrotu objęte niniejszym odstępstwem nie korzystają ze wzajemnego uznawania w Państwach Członkowskich.

2. SWOBODNY PRZEPŁYW OSÓB

Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską;

31968 L 0360: Dyrektywa Rady 68/360/EWG z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie (Dz.U. L 257 z 19.10. 1968, str. 13) ostatnio zmieniona przez:

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21);

31968 R 1612: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników we Wspólnocie (Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 2) ostatnio zmienione przez:

- 31992 R 2434: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2434/92 z dnia 27.7.1992 r. (Dz.U. L 245 z 26.8.1992, str. 1);

31996 L 0071: Dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. L 18 z 21.1.1997, str. 1).

1. Artykuł 39 oraz artykuł 49 akapit pierwszy Traktatu WE mają w pełni zastosowanie tylko w odniesieniu do swobodnego przepływu pracowników oraz swobodnego świadczenia usług w ramach czasowego przepływu pracowników, o którym mowa w artykule 1 dyrektywy 96/71/WE między Polską a Belgią, Republiką Czeską, Danią, Niemcami, Estonią, Grecją, Hiszpanią, Francją, Irlandią, Włochami, Łotwą, Litwą, Luksemburgiem, Węgrami, Niderlandami, Austrią, Portugalią, Słowenią, Słowacją, Finlandią, Szwecją oraz Zjednoczonym Królestwem, z zastrzeżeniem postanowień przejściowych określonych w ustępach 2-14.

2. W drodze odstępstwa od artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 i do końca dwuletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, obecne Państwa Członkowskie będą stosować środki krajowe lub środki wynikające z umów dwustronnych, regulujące dostęp obywateli polskich do ich rynków pracy. Obecne Państwa Członkowskie mogą nadal stosować takie środki do końca pięcioletniego okresu następującego po dniu przystąpienia.

Obywatele polscy pracujący legalnie w obecnym Państwie Członkowskim w dniu przystąpienia, którzy zostali dopuszczeni do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego na nieprzerwany okres wynoszący co najmniej 12 miesięcy będą korzystać z dostępu do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego, lecz nie będą korzystać z dostępu do rynku pracy innych Państw Członkowskich stosujących środki krajowe.

Obywatele polscy, dopuszczeni do rynku pracy obecnego Państwa Członkowskiego po dniu przystąpienia na nieprzerwany okres wynoszący co najmniej 12 miesięcy, również korzystają z tych samych praw.

Obywatele polscy, o których mowa w akapitach drugim i trzecim, tracą uprawnienia wskazane w powyższych akapitach jeżeli z własnej woli opuszczą rynek pracy określonego obecnego Państwa Członkowskiego.

Obywatele polscy pracujący legalnie w obecnym Państwie Członkowskim w dniu przystąpienia, lub w okresie, w którym stosowane są środki krajowe i którzy zostali dopuszczeni do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego na okres krótszy niż 12 miesięcy, nie korzystają z tych praw.

3. Przed końcem dwuletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, Rada dokona przeglądu, na podstawie sprawozdania przedstawionego przez Komisję, funkcjonowania środków przejściowych, o których mowa w ustępie 2.

Po zakończeniu powyższego przeglądu, i nie później niż z końcem dwuletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, obecne Państwa Członkowskie notyfikują Komisji czy będą nadal stosować środki krajowe lub środki wynikające z umów dwustronnych, czy też od tego czasu będą stosować artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68. W przypadku braku takiej notyfikacji, stosuje się artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68.

4. Na wniosek Polski może zostać przeprowadzony jeden dodatkowy przegląd. Procedura określona w ustępie 3 ma zastosowanie i zostanie zakończona w ciągu sześciu miesięcy od daty otrzymania wniosku Polski.

5. Państwo Członkowskie, które utrzymuje stosowanie środków krajowych lub środków wynikających z umów dwustronnych pod koniec pięcioletniego okresu określonego w ustępie 2, może, w przypadku zaistnienia poważnych zakłóceń na rynku pracy lub też groźby ich wystąpienia oraz po notyfikowaniu Komisji, utrzymać stosowanie tych środków aż do końca siedmioletniego okresu następującego po dniu przystąpienia. W przypadku braku takiej notyfikacji, stosuje się artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68.

6. W ciągu siedmiu lat od daty przystąpienia, te Państwa Członkowskie, w których na mocy ustępów 3, 4 lub 5, artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 mają zastosowanie w stosunku do obywateli polskich i które wystawiają w tym okresie, dla celów monitorowania, pozwolenia na pracę dla obywateli polskich, będą czynić to automatycznie.

7. Te Państwa Członkowskie, w których na mocy ustępów 3, 4, lub 5, artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 mają zastosowanie w stosunku do obywateli polskich, mogą zastosować procedury określone w poniższych akapitach, do końca siedmioletniego okresu następującego po dniu przystąpienia Polski.

W przypadku gdy w Państwie Członkowskim, o którym mowa w pierwszym akapicie możliwe jest wystąpienie lub też występują zakłócenia na krajowym rynku pracy, które stanowią poważne zagrożenie dla poziomu życia lub poziomu zatrudnienia w danym regionie lub zawodzie, to Państwo Członkowskie poinformuje o tym Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie oraz przekaże im wszelkie szczegółowe informacje. Na podstawie tych informacji Państwo Członkowskie może wystąpić do Komisji o stwierdzenie, iż stosowanie artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 zostanie całkowicie lub częściowo zawieszone, w celu unormowania sytuacji w tym regionie lub w tym zawodzie. Komisja podejmuje decyzję o zawieszeniu, jego okresie trwania i zakresie w terminie dwóch tygodni od otrzymania takiego wniosku i notyfikuje Radzie podjęcie takiej decyzji. W ciągu dwóch tygodni od daty podjęcia decyzji przez Komisję każde Państwo Członkowskie ma prawo wystąpić do Rady o unieważnienie lub zmianę tej decyzji. Rada, w ciągu dwóch tygodni, stanowi w przedmiocie takiego wniosku większością kwalifikowaną.

Państwo Członkowskie, o którym mowa w pierwszym akapicie, może w nagłych i wyjątkowych przypadkach, zawiesić stosowanie artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, po czym następuje notyfikowanie „ex post” wraz z uzasadnieniem do Komisji.

8. Tak długo jak stosowanie artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 pozostanie zawieszone na mocy ustępów 2-5 oraz 7, artykuł 11 rozporządzenia będzie miał zastosowanie w Polsce w odniesieniu do obywateli obecnych Państw Członkowskich, i w obecnych Państwach Członkowskich w odniesieniu do obywateli polskich, pod następującymi warunkami:

- członkowie rodziny pracownika, o których mowa w artykule 10 ustęp 1 litera a) rozporządzenia, zamieszkujący legalnie z pracownikiem na terytorium Państwa Członkowskiego w dniu przystąpienia, mają w dniu przystąpienia, natychmiastowy dostęp do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego. Powyższe postanowienie nie ma zastosowania do członków rodziny pracownika, który uzyskał legalny dostęp do rynku pracy Państwa Członkowskiego na okres krótszy niż 12 miesięcy,
- członkowie rodziny pracownika, o których mowa w artykule 10 ustęp 1 litera a) rozporządzenia, zamieszkujący legalnie z pracownikiem na terytorium Państwa Członkowskiego począwszy od daty późniejszej niż dzień przystąpienia, lecz w czasie stosowania środków przejściowych ustanowionych powyżej, mają dostęp do rynku pracy określonego Państwa Członkowskiego, po upływie przynajmniej osiemnastu miesięcy zamieszkania w określonym Państwie Członkowskim lub też począwszy od trzeciego roku następującego po dniu przystąpienia, cokolwiek nastąpi wcześniej.

Powyższe postanowienia pozostają bez uszczerbku dla korzystniejszych środków krajowych lub wynikających z porozumień dwustronnych.

9. W zakresie, w jakim niektóre przepisy dyrektywy 68/360/EWG nie mogą zostać oddzielone od przepisów rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, których stosowanie jest odroczone na mocy ustępów 2-5 oraz 7 i 8, Polska oraz obecne Państwa Członkowskie mogą odstąpić od stosowania tych przepisów w zakresie niezbędnym do zastosowania ustępów 2-5 oraz 7 i 8.

10. W każdym przypadku gdy środki krajowe lub środki wynikające z porozumień dwustronnych są stosowane przez obecne Państwa Członkowskie na mocy powyżej ustanowionych postanowień przejściowych, Polska może utrzymać w mocy równoważne środki w stosunku do obywateli Państwa lub Państw Członkowskich stosujących te środki.

11. Jeżeli stosowanie artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 jest zawieszone przez którekolwiek z obecnych Państw Członkowskich, Polska może skorzystać z procedur, o których mowa w ustępie 7 w stosunku do Republiki Czeskiej, Estonii, Łotwy, Litwy, Węgier, Słowenii lub Słowacji. W tym okresie, pozwolenia na pracę wydawane przez Polskę obywatelom Republiki Czeskiej, Estonii, Łotwy, Litwy, Węgier, Słowenii lub Słowacji, dla celów monitorowania, wydawane będą automatycznie.

12. Którekolwiek obecne Państwo Członkowskie stosujące środki krajowe zgodnie z ustępami 2-5 oraz 7-9, może wprowadzić, zgodnie z prawem krajowym, większą swobodę przemieszczania się niż istniejąca w dniu przystąpienia, włączając w to pełny dostęp do rynku pracy. Od trzeciego roku następującego po dniu przystąpienia, którekolwiek obecne Państwo Członkowskie stosujące środki krajowe może w każdym czasie zdecydować się na zastosowanie zamiast nich artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68. Komisję informuje się o takiej decyzji.

13. Niemcy oraz Austria, w celu zmierzenia się z poważnymi zakłóceniami lub też groźbą ich wystąpienia w szczególnych wrażliwych sektorach usług na ich rynkach pracy, które to zakłócenia lub groźba ich wystąpienia mogą pojawić się w niektórych regionach w wyniku transgranicznego świadczenia usług, określonego w artykule 1 dyrektywy 96/71/WE, i tak długo jak te Państwa stosują, na mocy środków przejściowych określonych powyżej, środki krajowe lub też wynikające z porozumień dwustronnych dotyczących swobodnego przepływu pracowników polskich, mogą, po notyfikowaniu Komisji, odstąpić od artykułu 49 akapit pierwszy Traktatu WE w celu ograniczenia czasowego przemieszczania się pracowników, których prawo do podjęcia pracy w Niemczech lub w Austrii podlega środkom krajowym w stosunku do świadczenia usług przez przedsiębiorstwa mające siedzibę w Polsce.

Wykaz usług, do których może mieć zastosowanie powyżej wskazane odstępstwo, jest następujący:

– w Niemczech:

<i>Sektor</i>	<i>Kod NACE^(*), chyba że wskazano inaczej</i>
Usługi budowlane, włączając w to pokrewną działalność	45.1 do 4; Działalność wymieniona w Załączniku do dyrektywy 96/71/WE
Sprzątanie i czyszczenie obiektów	74.70 Sprzątanie i czyszczenie obiektów
Inne usługi	74.87 Wyłącznie działalność dekoratorów wnętrz

– w Austrii:

<i>Sektor</i>	<i>Kod NACE^(*), chyba że wskazano inaczej</i>
Usługi związane z ogrodnictwem	01.41
Cięcie, rzeźbienie i wykańczanie kamienia	26.7
Ręczny wyrób elementów z metalu i części tych elementów	28.11
Usługi budowlane, włączając w to pokrewną działalność	45.1 do 4; Działalność wymieniona w Załączniku do dyrektywy 96/71/WE
Działalność związana z ochroną	74.60
Sprzątanie i czyszczenie obiektów	74.70
Pielęgnowanie w domu	85.14
Praca społeczna i działalność świadczona bez zakwaterowania	85.32

(*) NACE: patrz 31990 R 3037: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (Dz.U. L 293 z 24.10.1990, str. 1), ostatnio zmienione przez 32002 R 0029: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 29/2002 z dnia 19.12.2001 r. (Dz.U. L 6 z 10.1.2002, str. 3).

W zakresie, w jakim Niemcy lub Austria odstępują od artykułu 49 akapit pierwszy Traktatu WE zgodnie z poprzedzającymi akapitami, Polska może, po notyfikowaniu Komisji, podjąć równoważne środki.

Zastosowanie niniejszego ustępu nie spowoduje wprowadzenia warunków dotyczących czasowego przepływu pracowników w kontekście transgranicznego świadczenia usług między Niemcami lub Austrią a Polską, bardziej restrykcyjne od tych, które obowiązywały w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu.

14. Zastosowanie ustępów 2-5 oraz 7-12 nie spowoduje wprowadzenia warunków dostępu obywateli polskich do rynków pracy obecnych Państw Członkowskich bardziej restrykcyjnych od tych, które obowiązywały w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu.

Niezależnie od stosowania postanowień ustanowionych w ustępach 1-13, obecne Państwa Członkowskie, w jakimkolwiek okresie, kiedy stosowane są środki krajowe lub te wynikające z porozumień dwustronnych, dadzą pierwszeństwo dostępu do ich rynku pracy pracownikom będącym obywatelami Państw Członkowskich przed pracownikami będącymi obywatelami państw trzecich.

Polscy pracownicy migrujący oraz ich rodziny legalnie zamieszkujące oraz pracujące w innym Państwie Członkowskim lub też pracownicy migrujący z innych Państw Członkowskich oraz ich rodziny legalnie zamieszkujące i pracujące w Polsce nie będą traktowani w sposób bardziej restrykcyjny niż pochodzący z państw trzecich, zamieszkujący i pracujący, odpowiednio, w tym Państwie Członkowskim lub w Polsce. Ponadto zgodnie z zasadą preferencji wspólnotowej, pracownicy migrujący z państw trzecich, zamieszkujący i pracujący w Polsce, nie będą traktowani korzystniej niż obywatele Polski.

3. SWOBODNY PRZEPŁYW USŁUG

1. 31997 L 0009: Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz.U. L 84 z 26.3.1997, str. 22).

W drodze odstępstwa od artykułu 4 ustęp 1 dyrektywy 97/9/WE nie stosuje się w Polsce, do 31 grudnia 2007 roku, minimalnego poziomu rekompensat. Polska zapewni, aby jej system rekompensat dla inwestorów przewidywał zabezpieczenie w wysokości nie niższej niż 7000 EUR do 31 grudnia 2004 roku, w wysokości nie niższej niż 11 000 EUR od 1 stycznia 2005 roku do 31 grudnia 2005 roku, w wysokości nie niższej niż 15 000 EUR od 1 stycznia 2006 roku do 31 grudnia 2006 roku oraz w wysokości nie niższej niż 19 000 EUR od 1 stycznia 2007 roku do 31 grudnia 2007 roku.

W okresie przejściowym inne Państwa Członkowskie zachowają prawo uniemożliwienia działalności oddziału polskiego przedsiębiorstwa inwestycyjnego, mającego siedzibę na ich terytoriach, chyba że i do czasu gdy taki oddział przyłączył się do oficjalnie uznawanego na terytorium danego Państwa Członkowskiego systemu rekompensat dla inwestorów, w celu pokrycia różnicy między polskim poziomem rekompensat oraz minimalnym poziomem rekompensat, określonym w artykule 4 ustęp 1.

2. 32000 L 0012: Dyrektywa 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. odnosząca się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 126 z 26.5.2000, str. 1), zmieniona przez:

– 32000 L 0028: Dyrektywa 2000/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18.9.2000 r. (Dz.U. L 275 z 27.10.2000, str.37).

Mając na uwadze artykuł 5 dyrektywy 2000/12/WE, do 31 grudnia 2007 roku nie stosuje się określonego w ustępie 2 wymogu dotyczącego kapitału początkowego do spółdzielczych instytucji kredytowych już istniejących w Polsce w dniu przystąpienia. Polska zapewni, aby kapitał początkowy przewidziany dla tych spółdzielczych instytucji kredytowych nie był niższy niż 300 000 EUR do 31 grudnia 2005 roku oraz nie był niższy niż 500 000 EUR od 1 stycznia 2006 roku do 31 grudnia 2007 roku.

W okresie przejściowym, zgodnie z artykułem 5 ustęp 4, fundusze własne tych przedsiębiorstw nie mogą spaść poniżej maksymalnej kwoty osiągniętej począwszy od dnia przystąpienia.

4. SWOBODNY PRZEPŁYW KAPITAŁU

Traktat o Unii Europejskiej;

Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską.

1. Nie naruszając zobowiązań wynikających z Traktatów stanowiących podstawę Unii Europejskiej, Polska może utrzymać w mocy przez okres pięciu lat od dnia przystąpienia zasady odnoszące się do nabywania „drugich domów” przewidziane w ustawie z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz.U. z 1996 r. Nr 54, poz. 245 z późn. zm.), ze zmianami.

Obywatele Państw Członkowskich i obywatele państw będących stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy legalnie zamieszkiwali w Polsce nieprzerwanie przez cztery lata, w odniesieniu do nabywania „drugich domów” nie podlegają postanowieniom poprzedniego akapitu ani jakimkolwiek procedurom innym niż te, którym podlegają obywatele Polski.

2. Nie naruszając zobowiązań wynikających z Traktatów stanowiących podstawę Unii Europejskiej, Polska może utrzymać w mocy przez okres dwunastu lat od dnia przystąpienia zasady przewidziane w ustawie z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz.U. z 1996 r., Nr 54, poz. 245 z późn. zm.) ze zmianami, w odniesieniu do nabywania nieruchomości rolnych i leśnych. W żadnym przypadku, obywatele Państw Członkowskich lub osoby prawne utworzone zgodnie z przepisami innego Państwa Członkowskiego nie mogą być traktowane w sposób mniej korzystny, w zakresie nabywania nieruchomości rolnych i leśnych, niż w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu.

Obywatele innego Państwa Członkowskiego lub państwa będącego stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy chcą prowadzić działalność jako rolnicy indywidualni i którzy legalnie zamieszkiwali oraz dzierżawili grunty w Polsce jako osoby fizyczne lub prawne nieprzerwanie przez co najmniej trzy lata, nie podlegają od dnia przystąpienia postanowieniom poprzedniego akapitu ani procedurom innym niż te, którym podlegają obywatele polscy w zakresie nabywania nieruchomości rolnych i leśnych. W województwach: Warmińsko-Mazurskim, Pomorskim, Kujawsko-Pomorskim, Zachodniopomorskim, Lubuskim, Dolnośląskim, Opolskim i Wielkopolskim okres zamieszkiwania i dzierżawy wymieniony w poprzednim zdaniu jest przedłużony do lat siedmiu. Okres dzierżawy poprzedzający nabycie gruntu jest liczony indywidualnie dla każdego obywatela Państwa Członkowskiego, który dzierżawił grunty w Polsce od daty pewnej pierwotnej umowy dzierżawy. Rolnicy indywidualni, którzy dzierżawili grunty nie jako osoby fizyczne ale jako osoby prawne mogą przenosić prawa przysługujące osobie prawnej na podstawie umowy dzierżawy na siebie jako osoby fizyczne. Do obliczenia okresu dzierżawy poprzedzającego prawo nabycia zalicza się okres dzierżawy na podstawie umów zawartych jako osoby prawne. Umowy dzierżawy zawarte przez osoby fizyczne mogą być opatrzone datą pewną retroaktywnie i zaliczeniu będzie podlegać cały okres dzierżawy na podstawie umów z datą pewną. Nie mogą być ustanowione żadne ograniczenia czasowe dla rolników indywidualnych do przekształcenia ich obecnie obowiązujących umów dzierżawy w umowy zawarte przez nich jako osoby fizyczne lub w pisemne umowy z datą pewną. Procedura przekształcenia umów dzierżawy jest przejrzysta i w żadnym przypadku nie stanowi nowej przeszkody.

Ogólny przegląd niniejszych środków przejściowych odbywa się w trzecim roku następującym po dniu przystąpienia. W tym celu Komisja przedstawia Radzie sprawozdanie. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może zdecydować o skróceniu lub zakończeniu okresu przejściowego wymienionego w pierwszym akapicie.

W okresie przejściowym Polska stosuje procedurę zezwoleń ustanowioną przez prawo, która zapewni, że wydawanie zezwoleń na nabywanie nieruchomości w Polsce jest oparte na przejrzystych, obiektywnych, trwałych i publicznych kryteriach. Kryteria te są stosowane w sposób niedyskryminujący i nie różnicują obywateli Państw Członkowskich zamieszkałych w Polsce.

5. POLITYKA KONKURENCJI

1. Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską tytuł VI rozdział 1 „Reguły konkurencji”.
 - a) Nie naruszając postanowień artykułów 87 i 88 Traktatu WE, Polska może stosować zwolnienia z podatku od przedsiębiorców przyznane przed 1 stycznia 2001 roku na podstawie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych z 1994 r. z zastrzeżeniem poniższych warunków:

- (i) dla małych przedsiębiorstw, określonych zgodnie z definicją wspólnotową¹ takich przedsiębiorstw oraz zgodnie z praktyką Komisji, do 31 grudnia 2011 roku włącznie;

dla średnich przedsiębiorstw, określonych zgodnie z definicją wspólnotową² takich przedsiębiorstw oraz zgodnie z praktyką Komisji, do dnia 31 grudnia 2010 roku włącznie;

W przypadku łączenia, nabycia lub innego podobnego zdarzenia, które dotyczy beneficjenta zwolnienia podatkowego udzielonego zgodnie z wyżej wymienionym ustawodawstwem, beneficjent utraci prawo do zwolnienia z podatku od przedsiębiorców.

¹ Jak zostało to określone w zaleceniu Komisji 96/280/WE z dnia 3 kwietnia 1996 r. dotyczącym definicji małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 4).

² Jak zostało to określone w zaleceniu Komisji 96/280/WE z dnia 3 kwietnia 1996 r. dotyczącym definicji małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 4).

(ii) dla innych przedsiębiorstw, pod warunkiem iż są przestrzegane następujące ograniczenia dotyczące wysokości pomocy udzielanej w ramach wskazanego powyżej ustawodawstwa:

(aa) Pomoc państwa dla inwestycji regionalnych:

- wielkość pomocy nie może przekroczyć wartości 75% kwalifikujących się kosztów inwestycyjnych, jeżeli przedsiębiorca uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności w specjalnej strefie ekonomicznej (dalej jako „SSE”) przed dniem 1 stycznia 2000 roku. Jeżeli przedsiębiorca uzyskał zezwolenie SSE w trakcie 2000 roku, całkowita wielkość pomocy nie przekroczy wartości 50% kwalifikujących się kosztów inwestycyjnych,
- jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w sektorze motoryzacyjnym¹, całkowita wielkość pomocy nie przekroczy wartości 30% kwalifikujących się kosztów inwestycyjnych,
- okres do obliczania pomocy, jaka ma być wliczona do wyżej wymienionych pułapów 75% i 50% (30% w przypadku sektora motoryzacyjnego) rozpoczyna się 1 stycznia 2001 roku; wszelka pomoc, o którą wystąpiono i którą otrzymano na podstawie dochodów przed tą datą jest wyłączona z tych obliczeń,

¹ W rozumieniu załącznika C wielosektorowych ram wspólnotowych pomocy regionalnej dla dużych projektów inwestycyjnych (Dz.U. C 70 z 19.3.2002, str. 8).

- nie ustanawia się wymogu zwrotu pomocy, jeżeli w dniu przystąpienia przedsiębiorstwo już przekroczyło pułapy mające zastosowanie,
- dla celów obliczania całkowitej wielkości pomocy, jest brana pod uwagę cała pomoc udzielana beneficjentowi w związku z kwalifikującymi się kosztami, włączając w to pomoc udzieloną zgodnie z innymi systemami i niezależnie od tego czy pomoc udzielana jest ze źródeł lokalnych, regionalnych, krajowych czy wspólnotowych,
- kwalifikujące się koszty określa się zgodnie z wytycznymi w sprawie krajowej pomocy regionalnej¹,
- kwalifikującymi się kosztami, które mogą być brane pod uwagę, są te koszty, które zostały poniesione w trakcie obowiązywania zezwolenia SSE lub w ramach programu formalnie przyjętego przez spółkę do 31 grudnia 2002 roku. Koszty te mogą być brane pod uwagę jedynie w zakresie, w jakim zostały faktycznie poniesione w okresie pomiędzy wejściem w życie systemu na mocy ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych z 1994 roku a 31 grudnia 2006 roku;

¹ Dz.U. C 74 z 10.3.1998, str. 9.

- (bb) Pomoc państwa dla celów kształcenia, prac badawczo-rozwojowych oraz inwestycji w zakresie ochrony środowiska:
- pomoc nie przekroczy właściwych pułapów pomocy mających zastosowanie do celów pomocy zgodnie z artykułami 87 i 88 Traktatu WE lub innymi postanowieniami niniejszego Aktu,
 - okres wyznaczony dla obliczania wielkości pomocy, która ma zostać objęta stosownymi pułapami rozpoczyna się z dniem 1 stycznia 2001 r.; całkowita wielkość pomocy, o którą wystąpiono i którą otrzymano na podstawie dochodu uzyskanego przed tą datą będzie wyłączona z obliczenia,
 - dla celów obliczania całkowitej wielkości pomocy, jest brana pod uwagę cała pomoc udzielana beneficjentowi w odniesieniu do kwalifikujących się kosztów, włączając w to pomoc udzieloną zgodnie z innymi systemami i niezależnie od tego czy pomoc udzielana jest ze źródeł lokalnych, regionalnych, krajowych czy wspólnotowych,
 - kwalifikujące się koszty określa się zgodnie z zasadami wspólnotowymi mającymi zastosowanie do określonego celu pomocy;
 - nie ustanawia się wymogu zwrotu pomocy, jeżeli w dniu przystąpienia przedsiębiorca już przekroczył pułapy mające zastosowanie;

- kwalifikującymi się kosztami, które mogą być brane pod uwagę, są te koszty, które zostały poniesione w trakcie obowiązywania zezwolenia SSE lub w ramach programu formalnie przyjętego przez spółkę do 31 grudnia 2002 roku. Koszty te mogą być brane pod uwagę jedynie w zakresie w jakim zostały faktycznie poniesione w okresie między wejściem w życie systemu na mocy ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych z 1994 roku a 31 grudnia 2006 roku.

- b) Uzgodnienia przejściowe ustanowione w literze a) powyżej staną się skuteczne, jedynie jeżeli Polska zmieni ustawę o specjalnych strefach ekonomicznych poprzez wprowadzenie wyżej wymienionych zmian w zakresie korzyści, jakie małe i średnie przedsiębiorstwa oraz duże przedsiębiorstwa uzyskały na mocy ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych z 1994 r. do dnia 31 grudnia 2000 roku włącznie i dostosuje wszystkie istniejące indywidualne korzyści do powyższych uzgodnień do dnia przystąpienia. Jakakolwiek pomoc udzielana na mocy ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych z 1994 r., która do dnia przystąpienia nie zostanie dostosowana do warunków określonych w literze a) powyżej, będzie uznana za nową pomoc zgodnie z istniejącymi mechanizmami pomocowymi ustanowionymi w rozdziale 3 „Polityka konkurencji” załącznika IV do niniejszego Aktu.

c) Polska przekazuje Komisji:

- dwa miesiące po dniu przystąpienia informacje dotyczące spełnienia warunków wskazanych w literze a) powyżej;
- do końca lutego 2007 roku informacje dotyczące kwalifikujących się kosztów inwestycyjnych faktycznie poniesionych przez beneficjentów zgodnie z powyżej wskazanym ustawodawstwem oraz informacje o całkowitej wielkości pomocy otrzymanej przez beneficjentów, oraz
- półroczne sprawozdania z monitorowania pomocy udzielonej beneficjentom w sektorze motoryzacyjnym.

2. Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską tytuł VI rozdział 1 „Reguły konkurencji.

Nie naruszając postanowień artykułów 87 i 88 Traktatu WE, Polska może udzielać pomocy państwa na cele związane z ochroną środowiska z zastrzeżeniem poniższych warunków:

- a) na inwestycje w ochronie środowiska mające na celu dostosowanie do norm zawartych w dyrektywach Rady 76/464/EWG¹, 82/176/EWG², 83/513/EWG³, 84/156/EWG⁴ oraz 86/280/EWG⁵, do 31 grudnia 2007 roku, o ile wielkość pomocy jest ograniczona do pułapów pomocy regionalnej jakie mają zastosowanie. W przypadku małych i średnich przedsiębiorstw, określonych zgodnie z definicją wspólnotową⁶, wielkość pomocy może być zwiększona o 15 punktów procentowych;

¹ Dyrektywa Rady 76/464/EWG w sprawie zanieczyszczeń spowodowanych zrzutami niektórych niebezpiecznych substancji do wodnego środowiska Wspólnoty (Dz.U. L 129 z 18.5.1976, str. 23) ze zmianami.

² Dyrektywa Rady 82/176/EWG w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z przemysłu elektrolizy chlorków metali alkalicznych (Dz.U. L 81 z 27.3.1982, str. 29), ze zmianami.

³ Dyrektywa Rady 83/513/EWG w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów kadmu (Dz.U. L 291 z 24.10.1983, str. 1) ze zmianami.

⁴ Dyrektywa Rady 84/156/EWG w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z sektorów innych niż przemysł elektrolizy chlorków metali alkalicznych (Dz.U. L 99 z 11.4.1984, str. 38) ze zmianami.

⁵ Dyrektywa Rady 86/280/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów niektórych niebezpiecznych substancji zawartych w wykazie I Załącznika do dyrektywy 76/464/EWG (Dz.U. L 181 z 4.7.1986, str. 16), ze zmianami.

⁶ Zalecenie Komisji 96/280/WE z dnia 3 kwietnia 1996 r. dotyczące definicji małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 4).

- b) na inwestycje w ochronie środowiska mające na celu dostosowanie do norm zawartych w dyrektywach Rady 91/271/EWG¹ i 1999/31/WE², do terminów określonych w rozdziale 13 „Środowisko naturalne”, sekcja C, punkt 2 i sekcja B, punkt 3 załącznika XII do niniejszego Aktu, o ile wielkość pomocy jest ograniczona do pułapu pomocy regionalnej mającego zastosowanie. W przypadku małych i średnich przedsiębiorstw, określonych zgodnie z definicją wspólnotową³, wielkość pomocy może być zwiększona o 15 punktów procentowych;
- c) na inwestycje w ochronie środowiska mające na celu dostosowanie do norm zawartych w dyrektywie Rady 96/61/WE⁴, dla istniejących instalacji i do terminów określonych w rozdziale 13 „Środowisko naturalne”, sekcja D, punkt 1 załącznika XII do niniejszego Aktu, o ile wielkość pomocy jest ograniczona do 30% kwalifikujących się kosztów inwestycyjnych;

¹ Dyrektywa Rady 91/271/EWG dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, str. 40. Dyrektywa Komisji zmieniona przez dyrektywę 98/15/WE (Dz. U. L 67 z 7.3.1998, str. 29).

² Dyrektywa Rady 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, str. 1).

³ Zalecenie Komisji 96/280/WE z dnia 3 kwietnia 1996 r. dotyczące definicji małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 4).

⁴ Dyrektywa Rady 96/61/WE dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26).

- d) dla inwestycji w ochronie środowiska mających na celu dostosowanie do norm zawartych w dyrektywie 96/61/WE, do 31 października 2007 roku, dla istniejących instalacji nie będących przedmiotem postanowień określonych w rozdziale 13 „Środowisko naturalne”, sekcja D, punkt 1 załącznika XII do niniejszego Aktu, o ile wielkość pomocy jest ograniczona do 30% kwalifikujących się kosztów inwestycyjnych;
- e) na inwestycje w ochronie środowiska mające na celu dostosowanie do norm zawartych w dyrektywie Rady 2001/80/WE¹, dla istniejących instalacji i do terminów określonych w rozdziale 13 „Środowisko naturalne”, sekcja D, punkt 2 załącznika XII do niniejszego Aktu, o ile wielkość pomocy jest ograniczona do 50% kwalifikujących się kosztów inwestycyjnych;
- (f) kwalifikujące się koszty inwestycji środowiskowych są określone zgodnie z sekcją E.1.7. wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska², lub zgodnie z późniejszymi zasadami zastępującymi istniejące wytyczne.
- g) uzgodnienia przejściowe określone w literach a)-f) powyżej staną się skuteczne, jeśli Polska przyznaje pomoc zgodnie z wyżej wymienionymi warunkami.

¹ Dyrektywa 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz.U. L 309 z 27.11.2001, str. 3).

² Dz.U. C 37 z 3.2.2001, str. 3.

6. ROLNICTWO

A. USTAWODAWSTWO ROLNE

1. 31997 R 0478: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 478/97 z dnia 14 marca 1997 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do wstępnego uznawania organizacji producentów (Dz.U. L 75 z 15.03.1997, str.4), ostatnio zmienione przez:

– 31999 R 0243: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 243/1999 z dnia 1.2.1999 r. (Dz. U. L 27 z 2.2.1999, str. 8).

W drodze odstępstwa od artykułu 3 rozporządzenia (WE) nr 478/97, Polska uzyskuje trzyletni okres przejściowy rozpoczynający się z dniem przystąpienia, w czasie którego minimalne wymagania dotyczące wstępnego uznania organizacji producentów wynoszą pięciu producentów i 100 000 EUR. Czas trwania wstępnego uznania nie może przekroczyć pięciu lat począwszy od dnia uznania przez właściwe organy krajowe.

Z końcem trzyletniego okresu przejściowego, szczególne wymagania mające zastosowanie do wstępnego uznania ustanowione w artykule 3 rozporządzenia (WE) nr 478/97 mają zastosowanie, to jest, połowa liczby minimalnych wymagań określonych dla uznawania organizacji producentów ustanowionych w załącznikach I i II do rozporządzenia (WE) nr 412/97¹.

¹ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 412/97 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do uznawania organizacji producentów (Dz.U. L 62 z 4.3.1997, str. 16). Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 1120/2001 (Dz.U. L 153 z 8.6.2001, str. 10)

Jeżeli z końcem trzyletniego okresu przejściowego, organizacja producentów nie osiągnie minimalnych wymagań ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 478/97, wycofuje się wstępne uznanie.

2. 31997 R 2597: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2597/97 z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiające dodatkowe zasady dotyczące wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do mleka spożywczego (Dz. U. L 351 z 23.12.1997, str. 13) ostatnio zmienione przez:

- 31999 R 1602: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1602/1999 z dnia 19.7.1999 r. (Dz.U. L 189 z 22.7.1999, str. 43)

W drodze odstępstwa od artykułu 3 ustęp 1 litery b), c) i d) rozporządzenia (WE) 2597/97 wymagania związane z zawartością tłuszczu nie mają zastosowania w odniesieniu do mleka spożywczego wyprodukowanego w Polsce w okresie pięciu lat od dnia przystąpienia. Mleko spożywcze, które nie spełnia wymagań związanych z zawartością tłuszczu może być wprowadzane do obrotu wyłącznie w Polsce lub eksportowane do państw trzecich.

3. 31998 R 2848: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w zakresie systemu premii, określania kwot produkcji i przyznawania specjalnej pomocy grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego (Dz.U. L 358, z 31.12.1998 r. str.17), ostatnio zmienione przez:

- 32002 R 1983: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1983/2002 z dnia 7.11.2002 r. (Dz.U. L 306 z 8.11.2002, str. 8).

W drodze odstępstwa od załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2848/98, próg pozwalający na uznanie za grupę producentów ustala się na poziomie 1% gwarantowanego progu dla wszystkich regionów produkcji w Polsce na okres pięciu lat od dnia przystąpienia.

4. 31999 R 1254: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny (Dz. U. L 160 z 26.6.1999, str. 21) ostatnio zmienione przez:

– 32001 R 2345: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2345/2001 z dnia 30.11.2001 r. (Dz.U. L 315 z 1.12.2001, str. 29).

W drodze odstępstwa od artykułu 3 litera f) rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, Polska może do końca roku 2006 uznawać krowy należące do ras wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2342/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny w zakresie systemu premii ¹, jako kwalifikujące się do premii z tytułu krów mamek na mocy podsekcji 3 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, o ile zostały one pokryte lub zainseminowane buhajami ras mięsnych.

¹ Dz.U. L 281 4.11.1999, str. 30. Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 1830/2002 (Dz. U. L 277 z 15.10.2002, str. 15.).

B. USTAWODAWSTWO WETERYNARYJNE I FITOSANITARNE

I. USTAWODAWSTWO WETERYNARYJNE

1. 31964 L 0433: Dyrektywa Rady 64/433/EWG w sprawie warunków zdrowotnych produkcji i wprowadzania do obrotu świeżego mięsa (Dz.U. P 121 z 29.7.1964, str. 2012 i później zmieniona i skonsolidowana w Dz.U. L 268 z 29.6.1991, str. 71), ostatnio zmieniona przez:

– 31995 L 0023: Dyrektywa Rady 95/23/WE z dnia 22.6.1995 r. (Dz.U. L 243 z 11.10.1995, str. 7);

31971 L 0118: Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie na rynek świeżego mięsa drobiowego (Dz.U. L 55 z 8.3.1971, str. 23, później zmieniona i zaktualizowana przez Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 6) ostatnio zmieniona przez:

– 31997 L 0079: Dyrektywa Rady 97/79/WE z dnia 18.12.1997 r. (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 31);

31977 L 0099: Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów mięsnych oraz niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85, później zmieniona i zaktualizowana przez Dz.U. L 57 z 2.3.1992, str.4), ostatnio zmieniona przez:

– 31997 L 0076: Dyrektywa Rady 97/76/WE z dnia 16.12.1997 r. (Dz.U. L 10 z 16.1.1998, str. 25);

31991 L 0493: Dyrektywa Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek produktów rybołówstwa (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 15), ostatnio zmieniona przez:

- 31997 L 0079: Dyrektywa Rady 97/79/WE z dnia 18.12.1997 r. (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 31);

31992 L 0046: Dyrektywa Rady 92/46/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. ustanawiająca przepisy zdrowotne dla produkcji i wprowadzania na rynek surowego mleka, mleka poddanego obróbce termicznej i produktów na bazie mleka (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1), ostatnio zmieniona przez:

- 31996 L 0023: Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29.4.1996 r. (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 10);

31994 L 0065: Dyrektywa Rady 94/65/WE z 14 grudnia 1994 r. ustanawiająca wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu mielonego mięsa oraz przetworów mięsnych (Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10).

- (a) Wymagań strukturalnych ustanowionych w załączniku I do dyrektywy 64/433/EWG, w załączniku I do dyrektywy 71/118/EWG, w załącznikach A i B do dyrektywy 77/99/EWG i w załączniku I do dyrektywy 94/65/WE nie stosuje się do 31 grudnia 2007 roku do zakładów w Polsce wymienionych w dodatku B do niniejszego Załącznika i nie stosuje się do 31 grudnia 2006 roku do zakładów w Polsce wymienionych w dodatku B, wymagań strukturalnych ustanowionych w załączniku B do dyrektywy 92/46/EWG i w Załączniku do dyrektywy 91/493/EWG, z zastrzeżeniem następujących warunków.
- (b) Tak długo jak zakłady wymienione w literze a) powyżej korzystają z postanowień tej litery, produkty pochodzące z tych zakładów mogą być wprowadzane jedynie na rynek krajowy lub dalej przetwarzane w zakładach krajowych również objętych postanowieniami litery a), niezależnie od daty wprowadzenia na rynek. Produkty te muszą być oznaczone specjalnym znakiem jakości zdrowotnej.

W przypadku świeżych, gotowych lub przetworzonych produktów rybołówstwa, mogą być one wprowadzone na rynek krajowy lub przyrządzane albo dalej przetwarzane w tym samym zakładzie, niezależnie od daty wprowadzenia na rynek. Muszą one być zapakowane w opakowania zbiorcze lub jednostkowe oraz muszą nosić specjalny znak identyfikacyjny. Świeże nieopakowane ryby nie mogą być wprowadzane do obrotu, z wyjątkiem sprzedaży bezpośredniej do konsumenta końcowego w powiecie, w którym zakład rybny jest usytuowany. W takim przypadku, kontener z rybami wysyłany do miejsca sprzedaży musi być oznakowany wyżej wymienionym specjalnym znakiem.

Pierwszy akapit ma również zastosowanie do wszystkich produktów pochodzących ze zintegrowanych zakładów mięsnych, gdzie część zakładu podlega postanowieniom litery a). Zakłady mleczarskie wymienione w dodatku B mogą otrzymywać dostawy mleka surowego, które nie spełnia wymogów załącznika A rozdział IV część A ustęp 1 do dyrektywy 92/46/EWG, lub które pochodzi z gospodarstw mlecznych, które nie spełniają wymogów załącznika A rozdział II do tej dyrektywy, o ile gospodarstwa te są wymienione w wykazie prowadzonym w tym celu przez władze polskie.

(c) 56 zakładów mleczarskich wymienionych w dodatku B może przetwarzać mleko spełniające i niespełniające wymagań UE na odrębnych liniach produkcyjnych. Zezwolenie to jest przyznawane zakładom mleczarskim do:

- 30 czerwca 2005 r. dla 29 zakładów wymienionych w wykazie, w części I;
- 31 grudnia 2005 r. dla 14 zakładów wymienionych w wykazie, w części II;
- 31 grudnia 2006 r. dla 13 zakładów wymienionych w wykazie, w części III.

Wobec tego, za mleko niespełniające wymagań UE uważane są dostawy mleka surowego, które nie spełnia wymogów załącznika A rozdział IV część A ustęp 1 do dyrektywy 92/46/EWG, lub które pochodzi z gospodarstw mleczarskich, które nie spełniają wymogów załącznika A rozdział II do tej dyrektywy, o ile gospodarstwa te są wymienione w wykazie prowadzonym w tym celu przez władze polskie.

Zakłady te muszą w pełni spełniać wymagania UE dla zakładów, łącznie z wprowadzeniem systemu analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP) (wymienionego w artykule 14 dyrektywy 92/46/EWG¹), i muszą wykazać zdolność do całkowitego spełnienia następujących warunków, włącznie ze wskazaniem ich właściwych linii produkcyjnych:

- podjąć wszelkie konieczne działania w celu umożliwienia ścisłego przestrzegania wewnętrznych procedur segregacji mleka począwszy od odbioru do ostatecznego etapu produkcji, włącznie z ustaleniem tras zbiórki mleka, oddzielnym przechowywaniem i przetwarzaniem mleka spełniającego i niespełniającego wymagań UE, szczególnym pakowaniem i etykietowaniem produktów na bazie mleka niespełniającego wymagań UE jak również oddzielnym przechowywaniem tych produktów,
- ustalić procedury zapewniające prześledzenie pochodzenia surowca, włącznie z koniecznym udokumentowaniem przepływu produktów i księgowością dla produktów oraz korelacji surowca spełniającego i niespełniającego wymagań z kategoriami wytwarzanych produktów,
- poddać całość mleka surowego obróbce termicznej w temperaturze minimalnej 71,7°C przez 15 sekund, oraz
- podjąć wszelkie właściwe środki w celu zapewnienia, że znaki jakości zdrowotnej nie są fałszowane.

¹ Dyrektywa Rady 92/46/WE z dnia 16 czerwca 1992 r. ustanawiająca przepisy zdrowotne dla produkcji i wprowadzania na rynek surowego mleka, mleka poddanego obróbce cieplnej i produktów na bazie mleka (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str.1). Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę Rady 94/71/WE (Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 33).

Polskie władze:

- zapewnią, że prowadzący lub zarządzający każdym z przedmiotowych zakładów podejmuje wszelkie konieczne środki w celu umożliwienia ścisłego przestrzegania wewnętrznych procedur segregacji mleka,
- przeprowadzą testy i niezapowiedziane kontrole przestrzegania segregacji mleka, oraz
- przeprowadzą testy w zatwierdzonych laboratoriach wszystkich surowców i produktów końcowych w celu sprawdzenia ich zgodności z wymaganiami załącznika C do dyrektywy 92/46/EWG, włącznie z kryteriami mikrobiologicznymi dla produktów na bazie mleka.

Mleko i/lub produkty na bazie mleka pochodzące z odrębnych linii produkcyjnych przetwarzających surowe mleko niespełniające wymagań UE w zatwierdzonych zakładach mleczarskich mogą być wprowadzane wyłącznie na rynek krajowy, niezależnie od daty wprowadzenia do obrotu. Jeżeli mleko lub produkty na bazie mleka są przedmiotem dalszego przetwarzania, nie mogą one być mieszane z mlekiem spełniającym wymagania UE lub produktami na bazie mleka spełniającymi wymagania UE, ani być wprowadzane do zakładów, które nie są objęte środkami przejściowymi. Produkty te muszą być opatrzone specjalnym znakiem jakości zdrowotnej, niezależnie od dnia wprowadzenia do obrotu.

Mleko i przetwory mleczne produkowane w Polsce na podstawie powyższych postanowień, mogą otrzymać wsparcie na podstawie tytułu I rozdziały II i III z wyjątkiem artykułu 11 i tytułu II rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999, jedynie jeżeli są opatrzone owalnym znakiem jakości zdrowotnej wymienionym w załączniku C rozdział IV. A do dyrektywy Rady 92/46/EWG.

- (d) Polska zapewni stopniowe dostosowanie do wymagań strukturalnych wymienionych w literze a) zgodnie z terminami wyznaczonymi do uzupełnienia braków wymienionymi w dodatku B. Polskie władze będą nieprzerwanie nadzorować indywidualnie przyjęte harmonogramy dostosowania zakładów na podstawie jednolitych kryteriów. Polska zapewni, że jedynie te zakłady mięsne, które będą w pełni spełniały te wymagania do 31 grudnia 2007 roku i jedynie te zakłady mleczarskie i zakłady przetwórstwa rybnego, które spełnią w pełni kryteria do 31 grudnia 2006 roku, będą mogły dalej prowadzić działalność. Polska przedstawia Komisji coroczne sprawozdania na temat postępów poczynionych w każdym z zakładów wymienionych w dodatku B, zawierające wykaz zakładów, które zakończyły dostosowanie w danym roku. W odniesieniu do zakładów mleczarskich, o których mowa w literze c), sprawozdania składane są co sześć miesięcy, począwszy od listopada 2004 roku.

- (e) Komisja może uaktualnić dodatek B do niniejszego załącznika przed przystąpieniem i do końca okresu przejściowego. Wobec tego, Komisja może dodać w ograniczonym zakresie do wykazu poszczególne zakłady, o których mowa w literze a) lub z niego usunąć poszczególne zakłady, o których mowa w literach a) i c) w świetle postępów dokonanych w uzupełnianiu istniejących braków, oraz z uwzględnieniem rezultatów procedury kontrolnej i uzgodnionego stopniowego zmniejszenia liczby zakładów mleczarskich posiadających zezwolenie na przetwarzanie mleka spełniającego i niespełniającego wymagań UE, o których mowa w literze c).

Należy przyjąć szczegółowe zasady wykonawcze w celu zapewnienia należytego funkcjonowania powyższego systemu przejściowego zgodnie z artykułem 16 dyrektywy 64/433/EWG, artykułem 21 dyrektywy 71/118/EWG, artykułem 15 dyrektywy 91/493/EWG, artykułem 20 dyrektywy 77/99/EWG, artykułem 31 dyrektywy 92/46/EWG i artykułem 20 dyrektywy 94/65/WE.

2. 31999 L 0074: Dyrektywa Rady 1999/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiająca minimalne normy dotyczące ochrony kur niosek (Dz.U. L 203 z 3.8.1999, str. 53).

Do 31 grudnia 2009 roku 44 zakłady w Polsce wymienione w dodatku C do niniejszego załącznika mogą używać klatek niespełniających minimalnych wymagań określonych w artykule 5 ustęp 1(4) i artykule 5 ustęp 1(5) dyrektywy 1999/74/WE, dla drobnych elementów konstrukcyjnych (jedynie wysokość i nachylenie podłogi) i o ile mają one co najmniej 36 cm wysokości w przynajmniej 65% powierzchni klatki i co najmniej 33 cm wysokości na pozostałej powierzchni a nachylenie podłogi jest nie większe niż 16%, przy czym klatki takie zostały wprowadzone do użytkowania przed rokiem 2000.

II USTAWODAWSTWO FITOSANITARNE

1. 31969 L 0464: Dyrektywa Rady 69/464/EWG z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania raka ziemniaczanego (Dz.U. L 323 z 24.12.1969, str.1).
 - (a) Przez okres 10 lat od dnia przystąpienia Polska ograniczy odmiany ziemniaków sadzonych w Polsce do odmian o pełnej odporności (laboratoryjnej i polowej) na *Synchytrium endobioticum* (Schilbersky) Percival, czynnik sprawczy raka ziemniaka. W tym okresie zostaną podjęte w Polsce dodatkowe środki ochronne w celu zapewnienia bezpieczeństwa obrotu ziemniakami sadzeniakami, ziemniakami towarowymi, oraz roślinami przeznaczonymi do sadzenia pochodzącymi z Polski, zarówno na terenie Polski jak i w innych Państwach Członkowskich, aż do czasu, gdy zostanie stwierdzone, że stare ogniska raka ziemniaka nie zawierają już żywych zarodni *Synchytrium endobioticum* (Schilbersky) Percival, lub że dane działki zostały jasno sklasyfikowane tzn. oznaczone jako skażone *Synchytrium endobioticum* (Schilbersky) Percival, a także do czasu gdy wprowadzenie w życie dodatkowych lub bardziej restrykcyjnych przepisów zgodnie z artykułem 9 dyrektywy 69/464/EWG nie będzie już konieczne. Wykreślanie działek przeprowadza się zgodnie ze standardem EPPO (Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin) PM 3/59(1) „*SYNCHYTRIUM ENDOBIOTICUM*: testy glebowe i wykreślanie poprzednio zainfekowanych działek”.

- (b) Dodatkowe środki, zważywszy na prawidłowe zasady naukowe, biologię przedmiotowych organizmów szkodliwych i możliwe ścieżki rozprzestrzeniania, a w szczególności system produkcji, handlu i przetwarzania roślin żywicielskich w Polsce, obejmują następujące działania:
- (i) Dla ziemniaków sadzeniaków: oprócz wymagań punktu 18 ustęp 1 załącznika IV.A.II do dyrektywy 2000/29/WE¹, zgodność z artykułem 4 dyrektywy 69/464/EWG zapewnia się poprzez urzędową weryfikację na poziomie indywidualnej działki, na której produkowane były ziemniaki sadzeniaki. Dodatkowo obszary, na których wiadomo, że występują patotypy 2 i 3 wyklucza się z obszarów, z których ziemniaki sadzeniaki kwalifikują się do transportu w inne rejony Polski, o których wiadomo, że nie występuje tam *Synchytrium endobioticum* (Schilbersky) Percival lub do innych Państw Członkowskich. „Obszar” wyznacza się na poziomie powiatu;
- (ii) Dla ziemniaków towarowych:
- (aa) obszary, o których wiadomo, iż występują tam patotypy 2 i 3 wyklucza się z obszarów, z których ziemniaki kwalifikują się do transportu w inne rejony Polski, o których wiadomo, iż nie występuje tam *Synchytrium endobioticum* (Schilbersky) Percival lub do innych Państw Członkowskich;

¹ Dyrektywa Rady 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Państw Członkowskich organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1) ostatnio zmieniona przez dyrektywę Komisji 2002/36/WE (Dz.U. L 116 z 3.5.2002, str. 16).

(bb) w odniesieniu do ziemniaków pochodzących z innych obszarów niż te wymienione w literze aa), ziemniaki te albo:

- pochodzą z obszaru, o którym wiadomo, iż nie występuje tam *Synchytrium endobioticum* (Schilbersky) Percival: „Obszar” jest wyznaczany na poziomie powiatu,

lub

- pochodzą z miejsca produkcji, o którym wiadomo, iż nie występuje tam *Synchytrium endobioticum* (Schilbersky) Percival,

lub

- stanowią odmianę odporną na przynajmniej patotyp 1 *Synchytrium endobioticum* (Schilbersky) Percival i w przypadku przemieszczania się do obszaru Polski uznanego w drodze lustracji za wolny od *Synchytrium endobioticum* (Schilbersky) Percival lub do innych Państw Członkowskich będą umyte lub w inny sposób oczyszczone i pozbawione ziemi.

- (iii) Dla roślin z korzeniami, posadzonych lub przeznaczonych do sadzenia, uprawianych na otwartym gruncie: oprócz wymagań określonych w punkcie 24 załącznika IV.A. II do dyrektywy 2000/29/WE, zgodność z artykułem 4 dyrektywy 69/464/EWG zapewnia się poprzez urzędową weryfikację na poziomie indywidualnej działki, na której rośliny te były produkowane. Dodatkowo obszary, o których wiadomo, iż występują tam patotypy 2 i 3 wyklucza się z obszarów, z których te rośliny kwalifikują się do transportu w inne rejony Polski, o których wiadomo, że nie występuje tam *Synchytrium endobioticum* (Schilbersky) Percival lub do innych Państw Członkowskich. „Obszar” wyznacza się na poziomie powiatu;
- (c) Określenie odpornych odmian ziemniaków dokonuje się zgodnie z testami opartymi na Protokole Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin (EPPO) dla Identyfikacji Kwarantannowych Grzybów. Urzędowe uznanie obszarów lub miejsc produkcji za wolne od *Synchytrium endobioticum* (Schilbersky) Percival odbywa się zgodnie z międzynarodowymi standardami Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) dla środków fitosanitarnych nr 4 „Wymagania dla ustalania obszarów wolnych od agrofagów” lub nr 10 „Wymagania dla ustalania miejsc produkcji i terenów produkcji wolnych od agrofagów”;
- (d) W miejscach produkcji, o których wiadomo, iż nie występuje tam *Synchytrium endobioticum* (Schilbersky) Percival, jak zostało to określone w literze b) punkt ii) podpunkt bb) drugie tiret, Komisja może zezwolić na zawarcie indywidualnych umów w sprawie produkcji odmian nieodpornych z właściwymi polskimi organami;

- (e) Poprzez rejestrację wszystkich producentów ziemniaków, magazynów i ośrodków dystrybucji Polska zapewni możliwość ustalenia pochodzenia wszystkich przesyłek ziemniaków aż do obszaru ich pochodzenia. W tym celu numer rejestracyjny wskazanych producentów, magazynów i ośrodków dystrybucji zawiera odniesienie do obszaru gdzie ziemniaki były wyprodukowane , przechowywane, kalibrowane lub pakowane. Ten numer rejestracyjny znajdować się będzie na każdej przesyłce ziemniaków pochodzących z Polski i przesyłanych na terenie Polski lub do innych Państw Członkowskich;
- (f) Polska przedstawia roczne sprawozdania z wyników lustracji przeprowadzonej w odniesieniu do występowania *Synchytrium endobioticum* (Schilbersky) Percival na jej terytorium. Lustracje zostaną zakończone do końca dziesięcioletniego okresu i wszystkie działki, które mogły być ostatnio zainfekowane lub te, na których występują jeszcze pozostałości, wraz z ich strefami bezpieczeństwa, które muszą być na tyle duże, by zapewnić ochronę otaczającym je obszarom, muszą być sklasyfikowane. Roczne sprawozdania zawierają wykaz obszarów i miejsc produkcji, o których wiadomo, że nie występuje tam *Synchytrium endobioticum* (Schilbersky) Percival, określonych w literze b) punkt ii) podpunkt bb) pierwsze i drugie tiret;
- (g) Przed końcem dziesięcioletniego okresu Komisja we współpracy z polskimi władzami, zbada sytuację w świetle zaistniałych zmian i rozpatrzy konieczność jakichkolwiek dalszych środków. Środki te podejmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w artykule 18 dyrektywy 2000/29/WE.

2. 31991 L 0414: Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1), ostatnio zmieniona przez:

– 32002 L 0081: Dyrektywa Komisji 2002/81/WE z dnia 10.10.2002 r. (Dz.U. L 276 z 12.10.2002, str. 28).

W drodze odstępstwa od artykułu 13 ustęp 1 dyrektywy 91/414/EWG, Polska może odroczyć, najpóźniej do 31 grudnia 2006 roku, termin dostarczenia informacji, o których mowa w załączniku II i załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG dla środków ochrony roślin produkowanych w Polsce i wprowadzanych do obrotu wyłącznie na terytorium Polski i zawierających 2,4-D, MCPA, karbendazym lub mekoprop (MCP), o ile substancje te znajdują się do tego czasu w wykazie w załączniku I do dyrektywy, i pod warunkiem że zainteresowane spółki rzeczywiście rozpoczęły prace nad stworzeniem lub zdobyciem wymaganych danych przed 1 stycznia 2003 roku.

3. 31999 L 0105: Dyrektywa Rady 1999/105/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym (Dz.U. L 11 z 15.1.2000, str. 17).

W drodze odstępstwa od artykułu 28 ustęp 3 dyrektywy 1999/105/WE, Polska może dopuścić, aż do wyczerpania zapasów, wprowadzanie do obrotu leśnego materiału rozmnożeniowego zgromadzonego przed 1 stycznia 2004 roku, który nie spełnia wszystkich przepisów dyrektywy.

7. RYBOŁÓWSTWO

31992 R 3760: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3760/92 z dnia 20 grudnia 1992 r. ustanawiające wspólnotowy system rybołówstwa i akwakultury (Dz.U. L 389 z 31.12.1992, str. 1) ostatnio zmienione przez:

- 31998 R 1181 : Rozporządzenie Rady (WE) nr 1181/98 z dnia 4.6.1998 r. (Dz.U. L 164 z 9.6.1998, str. 1).

Rozporządzenie (EWG) nr 3760/92 ma zastosowanie do Polski z zastrzeżeniem poniższych postanowień szczególnych.

Udziały we wspólnotowych możliwościach połowowych, które mają zostać przydzielone Polsce co do zasobów objętych kwotami połowowymi ustala się jak następuje, według gatunku i strefy:

Gatunek	Obszar ICES lub IBSFC	Udziały dla Polski (%)
Śledź	I,II	1,734
Śledź	III b, c, d ⁽¹⁾ , z wyjątkiem jednostki zarządzania 3 obszaru IBSFC	21,373
Szprot	III b, c, d ⁽¹⁾	29,359
Łosoś	III b, c, d ⁽¹⁾ , z wyjątkiem pod-jednostki 32 obszaru IBSFC	6,286
Gładzica	III b, c, d ⁽¹⁾	15,017
Dorsz	I, II b	8,223
Dorsz	III b, c, d ⁽¹⁾	22,211
Makrela	Ila (wody poza-WE), Vb (wody WE), VI, VII, VIIIa, b, d, e, XII, XIV	0,448
Karmazyn	V, XII, XIV ⁽²⁾	4,144

⁽¹⁾ Wody Wspólnoty

⁽²⁾ Wody Wspólnoty oraz obszary poza jurysdykcją rybacką innych państw nadbrzeżnych

Powyższe udziały zostaną zastosowane przy pierwszym przydziale możliwości połowowych dla Polski zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 8 ustęp 4 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92.

Dodatkowo, udział Polski we wspólnotowych możliwościach połowowych na obszarze regulacyjnym NAFO określi Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, na wniosek Komisji, na podstawie obowiązującej w ramach NAFO równowagi w okresie bezpośrednio poprzedzającym dzień przystąpienia.

8. POLITYKA TRANSPORTOWA

1. 31991 L 0440: Dyrektywa Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 237 z 24.8.1991, str. 25), ostatnio zmieniona przez:

– 32001 L 0012: Dyrektywa 2001/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26.2.2001 r. (Dz.U. L 75 z 15.3.2001, str. 1).

Do 31 grudnia 2006 roku, artykuł 10 ustęp 3 dyrektywy Rady 91/440/EWG stosowany jest w Polsce, z zastrzeżeniem następujących warunków:

- Polskie Koleje Państwowe (w szczególności Polskie Koleje Państwowe (PKP) CARGO S.A.) współpracują z przewoźnikami kolejowymi w celu świadczenia usług w zakresie międzynarodowego towarowego transportu kolejowego dla przywozu, wywozu oraz tranzytu przez Polskę, w sposób niedyskryminujący. Prawa dostępu, ustanowione w artykule 10 ustępy 1 oraz 2 powyżej wskazanej dyrektywy przyznawane są bez ograniczeń.
- przynajmniej 20 % całkowitej rocznej przepustowości Transeuropejskiej Sieci Towarowego Transportu Kolejowego w Polsce przeznacza się dla kolei innych niż Polskie Koleje Państwowe a wszystkie trasy od początku do celu podróży umożliwiają zachowanie czasu podróży porównywalnego z osiąganym przez PKP CARGO S.A. Zarządzający infrastrukturą podaje konkretną przepustowość każdej linii kolejowej w oświadczeniu dotyczącym sieci. Powyżej wskazane 20 % całkowitej rocznej przepustowości obejmuje prawa dostępu ustalone w artykule 10 ustępy 1, 2 oraz 3 wymienionej dyrektywy.

2. 31993 R 3118: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3118/93 z dnia 25 października 1993 r. ustanawiające warunki wykonywania w Państwie Członkowskim usług krajowego transportu drogowego rzeczy przez przewoźników niemających siedziby w tym państwie (Dz.U. L 279 z 12.11.1993, str. 1) ostatnio zmienione przez:

- 32002 R 0484: Rozporządzenie (WE) nr 484/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 1.3.2002 r. (Dz.U. L 76 z 19.3.2002, str. 1).

- (a) W drodze odstępstwa od artykułu 1 rozporządzenia (EWG) nr 3118/93, do końca trzeciego roku następującego po dniu przystąpienia, przewoźnicy mający swoją siedzibę w Polsce są wyłączeni ze świadczenia usług w zakresie krajowego transportu drogowego rzeczy w innych Państwach Członkowskich, a przewoźnicy mający swoją siedzibę w innych Państwach Członkowskich są wyłączeni ze świadczenia usług w zakresie krajowego transportu drogowego rzeczy w Polsce.
- (b) Przed końcem trzeciego roku następującego po dniu przystąpienia, Państwa Członkowskie notyfikują Komisji, czy okres ten zostanie przedłużony maksymalnie o dwa lata, czy też będą one od tego czasu w pełni stosować artykuł 1 wyżej wymienionego rozporządzenia. W przypadku braku takiej notyfikacji, stosuje się artykuł 1 rozporządzenia. Wyłącznie przewoźnicy mający swoją siedzibę w tych Państwach Członkowskich, w których stosuje się artykuł 1 rozporządzenia, mogą świadczyć usługi w zakresie krajowego transportu drogowego rzeczy w pozostałych Państwach Członkowskich, w których artykuł 1 ma również zastosowanie.
- (c) Te Państwa Członkowskie, w których na mocy litery b) stosuje się artykuł 1 rozporządzenia, mogą zastosować procedurę określoną poniżej, do końca piątego roku następującego po dniu przystąpienia.

Jeżeli w Państwie Członkowskim, o którym mowa w poprzednim akapicie występują poważne zakłócenia na rynku krajowym lub jego części, spowodowane kabotażem lub z jego powodu pogorszone, takie jak poważna nadwyżka podaży nad popytem lub też zagrożenie dla równowagi finansowej lub przetrwania znacznej liczby przedsiębiorstw drogowego transportu rzeczy, to Państwo Członkowskie poinformuje o tym Komisję i inne Państwa Członkowskie oraz przekaze im wszelkie stosowne szczegółowe informacje. Na podstawie tych informacji, Państwo Członkowskie może wystąpić do Komisji o zawieszenie, w całości lub w części, stosowania artykułu 1 rozporządzenia, w celu przywrócenia normalnej sytuacji.

Komisja bada sytuację na podstawie danych dostarczonych przez zainteresowane Państwo Członkowskie i w terminie miesiąca od otrzymania wniosku podejmuje decyzję o konieczności przyjęcia środków ochronnych. Procedura ustanowiona w drugim, trzecim i czwartym akapicie ustępu 3 oraz w ustępach 4, 5 i 6 artykułu 7 rozporządzenia ma zastosowanie.

Państwo Członkowskie, o którym mowa w pierwszym akapicie może, w nagłych i wyjątkowych przypadkach, zawiesić stosowanie artykułu 1 rozporządzenia, po czym następuje notyfikowanie „ex post” wraz z uzasadnieniem do Komisji.

- (d) Tak długo jak artykuł 1 rozporządzenia nie jest stosowany na mocy liter a) i b) powyżej, Państwa Członkowskie mogą regulować dostęp do krajowego transportu drogowego rzeczy poprzez stopniową wymianę zezwoleń kabotażowych na podstawie porozumień dwustronnych. Mają one również możliwość dokonania pełnej liberalizacji.
- (e) Zastosowanie postanowień liter a) do c) nie doprowadzi do bardziej restrykcyjnego dostępu do usług krajowego drogowego transportu rzeczy niż ten, który istniał w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu.

3. 31996 L 0053: Dyrektywa Rady 96/53/WE z dnia 25 czerwca 1996 r. ustanawiająca dla niektórych pojazdów kołowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz.U. L 235 z 17.9.1996, str. 59) ostatnio zmieniona przez:

- 32002 L 0007: Dyrektywa 2002/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18.2.2002 r. (Dz.U. L 67 z 9.3.2002, str. 47).

W drodze odstępstwa od artykułu 3 ustęp 1 dyrektywy 96/53/WE, pojazdy, które spełniają normy wyznaczone dla kategorii 3.4. wymienionej w załączniku I do dyrektywy, mogą korzystać z niezmodernizowanych części polskiej sieci dróg do 31 grudnia 2010 roku, jedynie pod warunkiem, iż spełniają polskie normy nacisku na oś. Począwszy od dnia przystąpienia, nie mogą być wprowadzane żadne ograniczenia poruszania się pojazdów spełniających wymogi dyrektywy 96/53/WE na głównych drogach tranzytowych wymienionych w załączniku I do decyzji 1692/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie wspólnotowych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej¹.

Polska przestrzega własnego harmonogramu unowocześniania swojej głównej sieci dróg, określonego w załączniku I do decyzji 1692/96/WE zgodnie z tabelami przedstawionymi poniżej. Wszelkie inwestycje w infrastrukturę z użyciem środków pochodzących z budżetu Wspólnoty, zapewniają, iż drogi są budowane lub unowocześniane z uwzględnieniem zdolności przenoszenia dopuszczalnego nacisku 11,5 tony na oś.

Równolegle z zakończeniem procesu unowocześniania, następować będzie stopniowe otwieranie polskiej sieci dróg, włączając w to sieć objętą załącznikiem I do decyzji 1692/96/WE, dla pojazdów w międzynarodowym ruchu drogowym, spełniających wymogi określone w powyżej wskazanej dyrektywie. Dla celów załadunku i rozładunku, tam gdzie jest to technicznie możliwe, w ciągu całego okresu przejściowego dozwolone będzie użytkowanie nieunowocześnionych części drugorzędnej sieci dróg.

¹ Dz. U. L 228 z 9.9.1996, str. 1.

Od 1 stycznia 2009 roku, żadne pojazdy w międzynarodowym ruchu drogowym, spełniające wymogi określone w powyżej wskazanej dyrektywie nie będą podlegały jakimkolwiek dodatkowym opłatom związanym z nadmiernym obciążeniem na głównych drogach tranzytowych, wymienionych w załączniku I do decyzji 1692/96/WE.

Tymczasowe dodatkowe opłaty za użytkowanie nieunowocześnionych części sieci dróg przez pojazdy w międzynarodowym ruchu drogowym, spełniające wymogi ustanowione we wskazanej powyżej dyrektywie nakłada się w sposób niedyskryminujący, zróżnicowane w szczególności pod kątem pojazdów wyposażonych lub nie w zawieszenie pneumatyczne, przy czym na pojazdy wyposażone w zawieszenie pneumatyczne powinny być nakładane niższe opłaty (co najmniej o 25 % mniej). System nakładania opłat jest przejrzysty a ich uiszczanie nie powoduje nadmiernego administracyjnego obciążenia lub opóźnienia dla użytkownika. Uiszczanie tych opłat nie doprowadzi również do systematycznej kontroli nacisku na oś na granicy. Egzekwowanie dopuszczalnych limitów nacisku na oś zapewnia się w sposób niedyskryminujący na całym terytorium i jest skuteczne również w stosunku do pojazdów zarejestrowanych w Polsce.

Stan na dzień 1 stycznia 2004 r.

Droga nr	Liczba km - ogółem	Długość odcinków dróg mających zdolność przenoszenia nacisku 115 kN na oś - w km	Długość odcinków dróg mających zdolność przenoszenia nacisku 100 kN na oś - w km
1	539,8		539,8
2 (50 – obwodnica Warszawy)	653,5	166,5	487,0
3	437,7	11,4	426,3
4 oraz 18	699,6	344,0	355,6
6	21,6	21,0	0,6
8	654,5	8,2	646,3
	3 006,7	551,1	2 455,6

Stan na dzień 1 stycznia 2005 r.

Droga nr	Liczba km - ogółem	Długość odcinków dróg mających zdolność przenoszenia nacisku 115 kN na oś - w km	Długość odcinków dróg mających zdolność przenoszenia nacisku 100 kN na oś - w km
1	539,8	62,2	477,6
2 (50 – obwodnica Warszawy)	653,5	201,2	452,3
3	437,7	32,4	405,3
4 oraz 18	699,6	425,0	274,6
6	21,6	21,6	
8	654,5	37,6	616,9
	3 006,7	780,0	2 226,7

Stan na dzień 1 stycznia 2006 r.

Droga nr	Liczba km - ogółem	Długość odcinków dróg mających zdolność przenoszenia nacisku 115 kN na oś - w km	Długość odcinków dróg mających zdolność przenoszenia nacisku 100 kN na oś - w km
1	539,8	124,4	415,4
2 (50 – obwodnica Warszawy)	653,5	266,0	387,5
3	437,7	53,1	384,6
4 oraz 18	699,6	504,4	195,2
6	21,6	21,6	
8	654,5	69,3	585,2
	3 006,7	1 038,8	1 967,9

Stan na dzień 1 stycznia 2007 r.

Droga nr	Liczba km - ogółem	Długość odcinków dróg mających zdolność przenoszenia nacisku 115 kN na oś - w km	Długość odcinków dróg mających zdolność przenoszenia nacisku 100 kN na oś - w km
1	539,8	161,0	378,8
2 (50 – obwodnica Warszawy)	653,5	302,0	351,5
3	437,7	74,3	363,4
4 oraz 18	699,6	621,0	78,6
6	21,6	21,6	-
8	654,5	112,0	542,5
	3 006,7	1 291,9	1 714,8

Stan na dzień 1 stycznia 2008 r.

Droga nr	Liczba km - ogółem	Długość odcinków dróg mających zdolność przenoszenia nacisku 115 kN na oś - w km	Długość odcinków dróg mających zdolność przenoszenia nacisku 100 kN na oś - w km
1	539,8	261,2	278,6
2 (50 – obwodnica Warszawy)	653,5	401,4	252,1
3	437,7	123,5	314,2
4 oraz 18	699,6	669,2	30,4
6	21,6	21,6	
8	654,5	173,4	481,1
	3 006,7	1 650,3	1 356,4

Stan na dzień 1 stycznia 2009 r.

Droga nr	Liczba km - ogółem	Długość odcinków dróg mających zdolność przenoszenia nacisku 115 kN na oś - w km	Długość odcinków dróg mających zdolność przenoszenia nacisku 100 kN na oś - w km
1	539,8	377,9	161,9
2 (50 – obwodnica wokół Warszawy)	653,5	450,0	203,5
3	437,7	177,3	260,4
4 oraz 18	699,6	699,6	
6	21,6	21,6	
8	654,5	249,0	405,5
	3 006,7	1 975,4	1 031,3

Stan na dzień 1 stycznia 2010 r.

Droga nr	Liczba km - ogółem	Długość odcinków dróg mających zdolność przenoszenia nacisku 115 kN na oś - w km	Długość odcinków dróg mających zdolność przenoszenia nacisku 100 kN na oś - w km
1	539,8	448,3	91,5
2 (50 – obwodnica Warszawy)	653,5	500,2	153,3
3	437,7	226,5	211,2
4 oraz 18	699,6	699,6	
6	21,6	21,6	
8	654,5	320,3	334,2
	3 006,7	2 216,5	790,2

Stan na dzień 1 stycznia 2011 r.

Droga No.	Liczba km - ogółem	Długość odcinków dróg mających zdolność przenoszenia nacisku 115 kN na oś - w km	Długość odcinków dróg mających zdolność przenoszenia nacisku 100 kN na oś - w km
1	539,8	539,8	
2 (50 – obwodnica Warszawy)	653,5	553,4	100,1
3	437,7	287,7	150,0
4 oraz 18	699,6	699,6	
6	21,6	21,6	
8	654,5	400,7	253,8
	3 006,7	2 502,8	503,9

9. PODATKI

1. 31977 L 0388: Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1), ostatnio zmieniona przez:
 - 32002 L 0038: Dyrektywa Rady 2002/38/WE z dnia 7.5.2002 r. (Dz.U. L 128 z 15.5.2002, str. 41).
- (a) W drodze odstępstwa od artykułu 12 ustęp 3 litera a) dyrektywy 77/388/EWG, Polska może (i) stosować zwolnienie z prawem odliczeń podatku zapłaconego w stadium poprzedzającym dostawę niektórych książek i periodyków specjalistycznych do 31 grudnia 2007 roku oraz (ii) może utrzymać obniżoną stawkę podatku od wartości dodanej nie niższą niż 7% na dostawę usług restauracyjnych do 31 grudnia 2007 roku lub do końca okresu przejściowego wymienionego w artykule 28 ustęp 1 dyrektywy, cokolwiek nastąpi wcześniej.

- b) W drodze odstępstwa od artykułu 12 ustęp 3 litera a) dyrektywy 77/388/EWG, Polska może utrzymać (i) obniżoną stawkę podatku od wartości dodanej nie mniejszą niż 3% na środki spożywcze (w tym napoje lecz z wyłączeniem napojów alkoholowych) przeznaczone do spożycia przez ludzi oraz zwierzęta; na żywe zwierzęta, nasiona, rośliny oraz inne składniki zwykle przeznaczone do wykorzystania w przygotowywaniu środków spożywczych; na produkty zwykle przeznaczone do uzupełniania lub zastępowania środków spożywczych, oraz na dostawę towarów i usług, które zwykle przeznaczone są do stosowania w produkcji rolnej, jednakże z wyłączeniem środków trwałych takich jak maszyny lub budynki, wymienione w punktach 1 i 10 załącznika H do dyrektywy, do 30 kwietnia 2008 roku, oraz (ii) do 31 grudnia 2007 roku obniżoną stawkę podatku od wartości dodanej nie mniejszą niż 7% na dostawę usług budowy, remontu i modernizacji budynków mieszkalnych, nie świadczonych w ramach programu o charakterze socjalnym, z wyłączeniem materiałów budowlanych, oraz na dostawę budynków mieszkalnych lub części budynków mieszkalnych przed pierwszym zasiedleniem, w rozumieniu artykułu 4 ustęp 3 litera a) dyrektywy.
- c) Dla celów stosowania artykułu 28 ustęp 3 litera b) dyrektywy 77/388/EWG Polska może utrzymać zwolnienie z podatku od wartości dodanej na międzynarodowy transport osób, o którym mowa w punkcie 17 załącznika F do dyrektywy, aż do chwili spełnienia warunku wymienionego w artykule 28 ustęp 4 dyrektywy lub tak długo, jak takie samo zwolnienie jest stosowane przez którekolwiek z obecnych Państw Członkowskich, cokolwiek nastąpi wcześniej.

2. 31992 L 0079: Dyrektywa Rady 92/79/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od papierosów (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, str. 8), ostatnio zmieniona przez:

– 32002 L 0010: Dyrektywa Rady 2002/10/WE z dnia 12.2.2002 r. (Dz.U. L 46 z 16.2.2002, str. 26).

W drodze odstępstwa od artykułu 2 ustęp 1 dyrektywy 92/79/EWG, Polska może odroczyć stosowanie ogólnej minimalnej stawki podatku akcyzowego, ustalanej na podstawie detalicznej ceny sprzedaży (wliczając wszystkie podatki), na papierosy należące do najbardziej poszukiwanej klasy cenowej do 31 grudnia 2008 roku, pod warunkiem że w tym okresie Polska stopniowo dostosuje swoje stawki podatku akcyzowego do ogólnej minimalnej stawki akcyzowej określonej w dyrektywie.

Bez uszczerbku dla artykułu 8 dyrektywy Rady 92/12/EWG w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przemieszczania oraz kontrolowania¹, i po poinformowaniu Komisji, Państwa Członkowskie mogą utrzymać tak długo jak powyżej wymienione odstępstwo jest stosowane, takie same ograniczenia ilościowe na papierosy, które mogaby wprowadzone na ich terytorium z Polski bez opłacenia dodatkowego podatku akcyzowego, jak te stosowane przy przywozie z państw trzecich. Państwa Członkowskie korzystające z tych możliwości mogą przeprowadzać niezbędne kontrole, pod warunkiem że nie wpłyną one na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

¹ Dz.U. L 76 z 23.3.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę Rady 2000/47/WE (Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 73).

3. 31992 L 0081: Dyrektywa Rady 92/81/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, str. 12) ostatnio zmieniona przez:

– 31994 L 0074: Dyrektywa Rady 94/74/WE z dnia 22.12.1994 r. (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 46).

Bez uszczerbku dla formalnej decyzji, jaka ma być przyjęta zgodnie z procedurą określoną w artykule 8 ustęp 4 dyrektywy 92/81/EWG, ani dla oceny tego środka na podstawie artykułu 87 Traktatu WE, Polska może utrzymać obniżone stawki podatku akcyzowego na benzynę wyprodukowaną z odwodnionym alkoholem, olej napędowy o niskiej zawartości siarki i benzynę zawierającą alkohol eter etylo-butyłowy przez okres jednego roku od dnia przystąpienia.

10. POLITYKA SPOŁECZNA I ZATRUDNIENIE

31989 L 0655: Dyrektywa Rady 89/655/EWG z dnia 30 listopada 1989 r. dotycząca minimalnych wymagań w zakresie bezpieczeństwa i higieny użytkowania sprzętu roboczego przez pracowników podczas pracy (druga dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 393 z 30.12.1989, str. 13), ostatnio zmieniona przez:

- 32001 L 0045: Dyrektywa 2001/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27.6.2001 r. (Dz.U. L 195 z 19.7.2001, str. 46).

Nie stosuje się w Polsce, do 31 grudnia 2005 roku, dyrektywy 89/655/EWG w stosunku do sprzętu roboczego zainstalowanego przed 31 grudnia 2002 roku.

Od dnia przystąpienia aż do końca powyższego terminu, Polska regularnie dostarcza Komisji aktualne informacje dotyczące harmonogramu oraz środków podjętych w celu zapewnienia zgodności z tą dyrektywą.

11. ENERGIA

31968 L 0414: Dyrektywa Rady 68/414/EWG z dnia 20 grudnia 1968 r. nakładająca na Państwa Członkowskie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów surowej ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych (Dz.U. L 308 z 20.12.1968, str. 14), ostatnio zmieniona przez:

- 31998 L 0093: Dyrektywa Rady 98/93/WE z dnia 14.12.1998 r. (Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str. 100).

W drodze odstępstwa od artykułu 1 ustęp 1 dyrektywy 68/414/EWG, do 31 grudnia 2008 roku minimalnego poziomu zapasów produktów ropopochodnych nie stosuje się w Polsce. Polska zapewni, aby jej minimalny poziom zapasów produktów ropopochodnych, w stosunku do każdej z kategorii produktów ropopochodnych, wymienionych w artykule 2, odpowiadał przynajmniej następującej liczbie dni przeciętnego dziennego zużycia krajowego, określonego zgodnie z artykułem 1 ustęp 1:

- 58 dni w dniu przystąpienia;
- 65 dni do 31 grudnia 2004 r.,
- 72 dni do 31 grudnia 2005 r.,
- 80 dni do 31 grudnia 2006 r.,
- 87 dni do 31 grudnia 2007 r.,
- 90 dni do 31 grudnia 2008 r.

12. TELEKOMUNIKACJA I TECHNOLOGIE INFORMATYCZNE

31997 L 0067: Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz. U. L 15 z 21.1.1998, str. 14), ostatnio zmieniona przez:

- 32002 L 0039: Dyrektywa 2002/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10.6.2002 r. (Dz.U. L 176 z 5.7.2002, str. 21).

W drodze odstępstwa od artykułu 7 ustęp 1 akapit drugi dyrektywy 97/67/WE, do 31 grudnia 2005 roku, Polska może stosować ograniczenie wagowe 350 gram dla usług zastrzeżonych dla operatorów świadczących usługi powszechne. W tym okresie ograniczenie wagowe nie stosuje się, jeżeli cena jest równa lub przekracza trzykrotność publicznej opłaty za przesyłkę z korespondencją w pierwszym przedziale wagowym dla najszybszej kategorii.

13. ŚRODOWISKO NATURALNE

A. JAKOŚĆ POWIETRZA

1. 31994 L 0063: Dyrektywa 94/63/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie kontroli emisji lotnych związków organicznych (LZO) wynikających ze składowania paliwa i jego dystrybucji z terminali do stacji paliw (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 24).

W drodze odstępstwa od artykułów 3, 4, 5, 6 oraz załączników I-III do dyrektywy 94/63/WE, wymogów ustanowionych dla istniejących zbiorników w terminalach, dla załadunku i wyładunku istniejących ruchomych cystern w terminalach, dla istniejących ruchomych cystern oraz dla załadunku i rozładunku na stacjach paliw nie stosuje się w Polsce do 31 grudnia 2005 roku. W terminalach o przepustowości większej niż 150 000 ton rocznie wymogi ustanowione dla załadunku i rozładunku istniejących ruchomych cystern stosuje się od 1 stycznia 2005 roku.

2. 31999 L 0032: Dyrektywa Rady 1999/32/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. odnosząca się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych oraz zmieniająca dyrektywę 93/12/EWG (Dz.U. L 121 z 11.5.1999, str. 13).

W drodze odstępstwa od artykułu 3 ustęp 1 dyrektywy 1999/32/WE, wymogów ustanowionych dla zawartości siarki w ciężkich olejach opałowych nie stosuje się do Polski do 31 grudnia 2006 roku. Począwszy od 1 stycznia 2005 roku, na terytorium Polski nie będą używane żadne ciężkie oleje opałowe o zawartości siarki przekraczającej 1% w stosunku do wagi produktu, wytworzone w rafinerii Glimar.

B. GOSPODARKA ODPADAMI

1. 31993 R 0259: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz.U. L 30 z 6.2.1993, str. 1) ostatnio zmienione przez:
 - 32001 R 2557: Rozporządzenie Komisji WE 2557/2001 z dnia 28.12.2001 r. (Dz. U. L 349, 31.12.2001, str. 1).
- a) Do 31 grudnia 2012 roku wszystkie skierowane do Polski wysyłki odpadów przeznaczonych do odzysku, wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 259/93 zostaną zgłoszone właściwym organom i przetworzone zgodnie z artykułami 6, 7, oraz 8 powyższego rozporządzenia.
- b) W drodze odstępstwa od artykułu 7 ustęp 4 rozporządzenia (EWG) nr 259/93, do 31 grudnia 2007 roku właściwe organy mogą zgłosić sprzeciw wobec wysyłek następujących rodzajów odpadów przeznaczonych do odzysku skierowanym do Polski, zgodnie z podstawami sprzeciwu ustanowionymi w artykule 4 ustęp 3 powyższego rozporządzenia. Do takich wysyłek ma zastosowanie artykuł 10 rozporządzenia.

- GE 010 - GE 020 szkło
- GH 010 - GH 015 tworzywo sztuczne
- GI 010 - GI 014 papier
- GK 020 zużyte opony

AA. Odpady zawierające metale:

- AA 090 ex 2804 80 odpady i pozostałości zawierające arsen
- AA 100 ex 2805 40 odpady i pozostałości zawierające rtęć
- AA 130 Płyny pochodzące z trawienia metali

AB. Odpady zawierające głównie składniki nieorganiczne, które mogą zawierać metale i składniki organiczne

AC. Odpady zawierające głównie składniki organiczne, które mogą zawierać metale i składniki nieorganiczne:

- AC 040 pozostałości olejowe po benzynie ołowiowej
- AC 050 Płyny przewodzące ciepło
- AC 060 Płyny hydrauliczne
- AC 070 Płyny hamulcowe

- AC 080 Płyny zapobiegające zamrażaniu
- AC 110 Fenole, związki fenolu zawierające chlorofenol w postaci płynów lub osadów
- AC 120 Polichlorowane naftaleny
- AC 150 Chlorofluorowęgle
- AC 160 Halony
- AC 190 Lekka frakcja ze strzępienia pojazdów
- AC 200 Organiczne związki zawierające fosfor
- AC 230 Chlorowcowe lub bezchlorowcowe bezwodne pozostałości podestylacyjne powstałe przy operacji regeneracji rozpuszczalników organicznych
- AC 240 Odpady powstałe przy produkcji alifatycznych węglowodorów (takich jak chlorometan, dichloroetan, chlorek winylu, chlorek winylidenu, chlorek alilowy oraz epichlorohydryna)
- AC 260 Płynne odchody świńskie, kał

AD. Odpady, które mogą zawierać albo składniki nieorganiczne albo organiczne:

- AD 010 odpady powstałe przy produkcji oraz przygotowaniu produktów farmaceutycznych
- AD 040 Cyjanki nieorganiczne, z wyjątkiem nośników z metali szlachetnych zawierających śladowe ilości cyjanów nieorganicznych
- AD 050 Cyjanki organiczne

- AD 060 Odpady olejowo-wodne, węglowodory, emulsje
- AD 070 Odpady powstałe przy produkcji, przygotowaniu oraz stosowaniu farb drukarskich, barwników, pigmentów, powłok, lakierów
- AD 150 Naturalnie występujące organiczne materiały używane jako środek filtrujący (takie jak biofiltry)
- AD 160 Odpady komunalne/gospodarstw domowych

Z wyjątkiem szkła, papieru oraz zużytych opon okres ten może zostać przedłużony nie później niż do 31 grudnia 2012 roku, zgodnie z procedurą określoną w artykule 18 dyrektywy Rady 75/442/EWG¹ w sprawie odpadów zmienionej przez dyrektywę Rady 91/156/EWG².

- c) W drodze odstępstwa od artykułu 7 ustęp 4 rozporządzenia (EWG) nr 259/93, do 31 grudnia 2012 roku właściwe organy mogą zgłosić sprzeciw wobec skierowanych do Polski wysyłek odpadów przeznaczonych do odzysku, wymienionych w załączniku IV do rozporządzenia oraz wobec wysyłek odpadów przeznaczonych do odzysku niewymienionych w załącznikach do rozporządzenia, zgodnie z podstawami sprzeciwu ustanowionymi w artykule 4 ustęp 3 rozporządzenia (EWG) nr 259/93.

¹ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez decyzję Komisji 96/350 (Dz.U. L 135 z 6.6.1996, str. 32).

² Dz.U. L 78 z 26.3.1991, str. 32.

d) W drodze odstępstwa od artykułu 7 ustęp 4 rozporządzenia (EWG) nr 259/93, właściwe organy sprzeciwiają się wysyłkom odpadów przeznaczonych do odzysku, wymienionych w załącznikach II, III oraz IV do rozporządzenia oraz wysyłkom odpadów przeznaczonych do odzysku, niewymienionych w powyższych załącznikach, skierowanym do obiektów korzystających z czasowego odstępstwa od stosowania przepisów dyrektywy 96/61/WE¹ dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli w okresie, kiedy czasowe odstępstwo ma zastosowanie do obiektu przeznaczenia.

2. 31994 L 0062: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 10).

W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 litery a) i b) dyrektywy 94/62/WE do 31 grudnia 2007 roku Polska osiągnie cele odzysku i recyklingu w stosunku do następujących opakowań, zgodnie z następującymi celami pośrednimi:

- recykling tworzyw sztucznych: 10% w stosunku do wagi do dnia przystąpienia oraz 14% dla roku 2004 oraz 15% dla roku 2005,
- recykling metali: 11% w stosunku do wagi do dnia przystąpienia oraz 14% dla roku 2004 oraz 15% dla roku 2005,
- całkowity poziom odzysku: 32% w stosunku do wagi do dnia przystąpienia, 32% dla roku 2004, 37% dla roku 2005 oraz 43 % dla roku 2006.

¹ Dz.U. L 275 z 10.10.1996, str.26.

3. 31999 L 0031: Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, str. 1).

W drodze odstępstwa od artykułu 14 litera c) oraz punkty 2, 3, 4 i 6 załącznika I do dyrektywy 1999/31/WE oraz bez uszczerbku dla dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów¹, i dyrektywy Rady 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych², wymagań związanych z nadzorem nad zasobami wodnymi oraz zarządzaniem odciekami, ochroną gruntów i zasobów wodnych, nadzorem nad gazem oraz stabilnością nie stosuje się do gminnych składowisk odpadów w Polsce do 1 stycznia 2012 roku, pod warunkiem że przestrzegane będą następujące cele pośrednie:

- do dnia przystąpienia: 11 200 000 ton odpadów składowanych niezgodnie z dyrektywą, tj. 85% całości 13 200 000 ton składowanych odpadów,
- do 31 grudnia 2004 roku: 10 300 000 ton odpadów składowanych niezgodnie z dyrektywą, tj: 77,5% całości 13 300 000 ton składowanych odpadów,

¹ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez decyzję Komisji 96/350/WE (Dz.U. L 135 z 6.6.1996, str. 32).

² Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 20. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 94/31/WE (Dz.U. L 168 z 2.7.1994, str. 28).

- do 31 grudnia 2005 r.: 9 350 000 ton odpadów składowanych niezgodnie z dyrektywą, tj. 70% całości 13 350 000 ton składowanych odpadów;
- do 31 grudnia 2006 r.: 7 900 000 ton odpadów składowanych niezgodnie z dyrektywą, tj. 59% całości 13 400 000 ton składowanych odpadów;
- do 31 grudnia 2007 r.: 4 600 000 ton odpadów składowanych niezgodnie z dyrektywą, tj. 36% całości 12 800 000 ton składowanych odpadów;
- do 31 grudnia 2008 r.: 4 000 000 ton odpadów składowanych niezgodnie z dyrektywą, tj. 32% całości 12 500 000 ton składowanych odpadów;
- do 31 grudnia 2009 r.: 3 200 000 ton odpadów składowanych niezgodnie z dyrektywą, tj. 26% całości 12 200 000 ton składowanych odpadów;
- do 31 grudnia 2010 r.: 2 000 000 ton odpadów składowanych niezgodnie z dyrektywą, tj. 17% całości 12 000 000 ton składowanych odpadów;
- do 31 grudnia 2011 r.: 1 200 000 ton odpadów składowanych niezgodnie z dyrektywą, tj. 10% całości 11 700 000 ton składowanych odpadów.

Postanowienie to nie ma zastosowania do odpadów niebezpiecznych ani do odpadów przemysłowych.

Do dnia 30 czerwca każdego roku począwszy od roku przystąpienia Polska dostarcza Komisji sprawozdanie dotyczące stopniowego wprowadzania w życie dyrektywy oraz zgodności z celami pośrednimi.

C. JAKOŚĆ WODY

1. 31982 L 0176: Dyrektywa Rady 82/176/EWG z dnia 22 marca 1982 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z przemysłu elektrolizy chlorków metali alkalicznych (Dz.U. L 81 z 27.3.1982, str. 29) ostatnio zmieniona przez:

- 31991 L 0692: Dyrektywa Rady 91/692/EWG z dnia 23.12.1991 r. (Dz.U. L 377, z 31.12.1991, str. 48);

31983 L 0513: Dyrektywa Rady 83/513/EWG z dnia 26 września 1983 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów kadmu (Dz.U. L 291 z 24.10.1983, str. 1) ostatnio zmieniona przez:

- 31991 L 0692: Dyrektywa Rady 91/692/EWG z dnia 23.12.1991 r. (Dz.U. L 377, z 31.12.1991, str. 48);

31984 L 0156: Dyrektywa Rady 84/156/EWG z dnia 8 marca 1984 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z sektorów innych niż przemysł elektrolizy chlorków metali alkalicznych (Dz.U. L 74 z 17.3.1984, str. 49) ostatnio zmieniona przez:

- 31991 L 0692: Dyrektywa Rady 91/692/EWG z dnia 23.12.1991 r. (Dz.U. L 377, z 31.12.1991, str. 48);

31986 L 0280: Dyrektywa Rady 86/280/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów niektórych niebezpiecznych substancji zawartych w wykazie I Załącznika do dyrektywy 76/464/EWG (Dz.U. L 181 z 4.7.1986, str. 16) ostatnio zmieniona przez:

- 31991 L 0692: Dyrektywa Rady 91/692/EWG z dnia 23.12.1991 r. (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48).

W drodze odstępstwa od artykułu 3 oraz załącznika I do dyrektywy 82/176/EWG, artykułu 3 oraz załącznika I do dyrektywy 83/513/EWG, artykułu 3 oraz załącznika I do dyrektywy 84/156/EWG, oraz artykułu 3 i załącznika II do dyrektywy 86/280/EWG, wartości dopuszczalnych dla ścieków odprowadzanych do wód wymienionych w artykule 1 dyrektywy 76/464/EWG¹ w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty nie stosuje się w Polsce do 31 grudnia 2007 roku.

Wartości dopuszczalne zawarte w załączniku II do dyrektywy 86/280/EWG, ze zmianami, dla DDT, aldryny, dieldryny, endryny oraz izodryny stosuje się od dnia przystąpienia.

¹ Dz.U. L 129 z 18.5.1976, str. 23. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 2000/60/WE (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1).

2. 31991 L 0271: Dyrektywa Rady 91/271/EEG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, str. 40) zmieniona przez:
- 31998 L 0015: Dyrektywa Komisji 98/15/WE z dnia 27.2.1998 r. (Dz.U. L 67 z 7.3.1998, str. 29).
- (a) W drodze odstępstwa od artykułów 3 i 4, artykułu 5 ustęp 2 i artykułu 7 dyrektywy 91/271/EEG, wymogów dotyczących systemów zbierania oraz oczyszczania ścieków komunalnych nie stosuje się w pełni w Polsce do 31 grudnia 2015 roku zgodnie z następującymi celami pośrednimi:
- do 31 grudnia 2005 r. zgodność z dyrektywą zostanie osiągnięta dla 674 aglomeracji, co stanowi 69% całkowitego ładunku ścieków ulegających biodegradacji,
 - do 31 grudnia 2010 r. zgodność z dyrektywą zostanie osiągnięta dla 1069 aglomeracji, co stanowi 86% całkowitego ładunku ścieków ulegających biodegradacji,
 - do 31 grudnia 2013 r. zgodność z dyrektywą zostanie osiągnięta dla 1165 aglomeracji, co stanowi 91% całkowitego ładunku ścieków ulegających biodegradacji.

- (b) W drodze odstępstwa od artykułu 13 dyrektywy 91/271/EWG, wymogów ustanowionych dla ścieków przemysłowych ulegających biodegradacji nie stosuje się w Polsce do 31 grudnia 2010 roku zgodnie z następującą tabelą:

S e k t o r nr	Nazwa sektora	Szacowane ilości zanieczyszczeń organicznych mierzone zgodnie z RLM w stosunku do ścieków doprowadzanych do oczyszczalni ścieków	
		Ogółem:	Włączając RLM odprowadzanych do oczyszczalni ścieków, gdzie ścieki poddawane są działaniu czynników biologicznych lub innych o równorzędnym efekcie
1	Przemysł mleczarski	801 200	600 000
2 4	Wytwarzanie produktów z warzyw i owoców, w tym przetwarzanie ziemniaków	500 000	450 000
3 6 7 10	Produkcja napojów, w tym piwa Produkcja oraz butelkowanie napojów bezalkoholowych Browary Produkcja alkoholu i napojów alkoholowych Słodownie	183 300	144 000
5	Przemysł mięsny	230 160	108 240
11	Przemysł rybny	0	0
Ogółem:		1 714 660	1 302 240

D. KONTROLA ZANIECZYSZCZEŃ PRZEMYSŁOWYCH I ZARZĄDZANIE RYZYKIEM

1. 31996 L 0061: Dyrektywa Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26).
 - a) W drodze odstępstwa od artykułu 5 ustęp 1 dyrektywy Rady 96/61/WE, wymogów ustanowionych dla udzielania pozwoleń dla istniejących instalacji nie stosuje się w Polsce w stosunku do następujących instalacji, do 31 grudnia 2010 roku, w takim zakresie w jakim obowiązuje wymóg działania instalacji zgodnie z maksymalną dopuszczalną emisją, równorzędnymi parametrami lub środkami technicznymi opartymi na najlepszych dostępnych technikach zgodnie z artykułem 9 ustępy 3 oraz 4. W pełni zintegrowane pozwolenia zostaną wydane w stosunku do tych instalacji przed 30 października 2007 roku, które przedstawia indywidualne wiążące harmonogramy mające na celu uzyskanie pełnej zgodności. Powyższe pozwolenia zapewnią stosowanie zasad ogólnych dotyczących podstawowych obowiązków operatorów, zgodnie z artykułem 3 powyższej dyrektywy, do 30 października 2007 roku.

Przemysł energetyczny, kategoria 1.1 załącznika I do dyrektywy 96/61/WE: instalacje energetycznego spalania o mocy cieplnej spalania przekraczającej 50 MW

1. Aspra-Sefako S.A., Sędziszów
2. Carbon Black Polska Sp. z o.o., Jasło
3. Ciepłownia „Bielszowice”, Ruda Śląska
4. Ciepłownia „Mikołaj”, Ruda Śląska
5. Ciepłownia „Nowy Wirek”, Ruda Śląska
6. Ciepłownia C II Spółdzielni Mieszkaniowej „Świt”, Ełk
7. Ciepłownia Huty CEDLER S.A., Sosnowiec
8. Ciepłownia KAZIMIERZ (ZEC w Katowicach), Katowice
9. Ciepłownia NIWKA (ZEC w Katowicach), Katowice
10. COWiK Bartoszyce Sp. z o.o. - kotłownia rejonowa, Bartoszyce
11. Dolnośląski Zakład Termoenergetyczny S.A., Dzierżoniów
12. Elektrociepłownia Bydgoszcz I, Bydgoszcz
13. Elektrociepłownia GIGA Sp. z o.o., Świdnik
14. Elektrociepłownia Gorlice, Gorlice
15. Elektrociepłownia WSK Rzeszów, Rzeszów
16. Elektrociepłownia Zduńska Wola Sp. z o.o., Zduńska Wola
17. ENERGOPON Sp. z o.o., Poniatowa
18. Komunalne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Bydgoszcz
19. Kotłownia Miejska w Myszkowie, Myszków

20. Miejska Energetyka Ciepła Sp. z o.o., Ostrowiec Świętokrzyski
21. Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Włocławek
22. Mifama S.A., Mikołów
23. MPEC Sp. z o.o., Leszno
24. MPGK Włodawa, Włodawa
25. MZEC Sp. z o.o., Chojnice
26. Nadwiślańska Spółka Energetyczna Sp. z o.o., Bieruń
27. PEC Sp. z o.o., Jarocin
28. Przedsiębiorstwo Energetyczne Megawat Sp. z o.o. Z-1 Dębieńsko, Czerwionka - Leszczyny
29. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Katowice
30. Przedsiębiorstwo Energetyczne MEGAWAT Sp. z o.o. Zakład Z-2 Knurów, Czerwionka - Leszczyny
31. Przedsiębiorstwo Energetyczne MEGAWAT Sp. z o.o. Zakład Z-3 Szczygłowice, Czerwionka - Leszczyny
32. Przedsiębiorstwo Energetyczne Systemy Ciepłownicze S.A., Częstochowa
33. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „Legionowo” Sp. z o.o., Legionowo
34. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Hajnówka
35. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Oborniki
36. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Elku, Elk
37. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Pułtusk
38. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Goleniowie Sp. z o.o., Goleniów

39. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe ATEX Sp. z o.o., Zamość
40. RSW S.A. - Ciepłownia Ignacy, Rybnik
41. RSW S.A. - Ciepłownia Jankowice, Rybnik
42. RSW S.A. - Ciepłownia Rymer, Rybnik
43. RSW S.A. Elektrociepłownia Chwałowice, Rybnik
44. Spółdzielnia Mieszkaniowa „Zazamcze”, Włocławek
45. VT ENERGO Sp. z o.o., Dobre Miasto
46. Zakład Energetyczny Częstochowa S.A., Częstochowa
47. Zakład Energetyczny w Sokołowie Podlaskim, Sokołów Podlaski
48. Zakład Energetyki Ciepłej, Wołomin
49. Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Bolesławiec
50. Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Nowy Dwór Mazowiecki
51. Zakład Gospodarki Ciepłowniczej Sp. z o.o., Tomaszów Mazowiecki
52. Zakład Produkcji Ciepła Żory, Żory
53. Zakłady Energetyki Ciepłej, Katowice
54. Zakłady Tworzyw Sztucznych Gamrat w Jaśle, Jasło
55. Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Tczew

Gospodarka odpadami, kategoria 5,4 załącznika I do dyrektywy 96/61/WE: składowiska odpadów przyjmujące więcej niż 10 ton dziennie lub których całkowita zdolność przekracza 25 000 ton, z wyłączeniem składowisk odpadów obojętnych

Lp.	Kategoria zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy	województwo	gmina	miasto
1	5.4	Dolnośląskie	Syców	Syców
2	5.4	Dolnośląskie	Żarów	Żarów
3	5.4	Dolnośląskie	Chojnów	Biała
4	5.4	Dolnośląskie	Mirsk	Mirsk
5	5.4	Dolnośląskie	Lwówek Śląski	Płóczki Dolne
6	5.4	Dolnośląskie	Wiązów	St. Wiązów
7	5.4	Dolnośląskie	Osiecznica	Świątoszów
8	5.4	Dolnośląskie	Lądek - Zdrój	Lądek - Zdrój
9	5.4	Dolnośląskie	Bystrzyca Kłodzka	Bystrzyca Kłodzka
10	5.4	Dolnośląskie	Ziębice	Ziębice
11	5.4	Dolnośląskie	Strzelin	Wąwolnica
12	5.4	Kujawsko-Pomorskie	Golub - Dobrzyń	Białkowo
13	5.4	Kujawsko-Pomorskie	Sępólno Krajeńskie	Włociborek
14	5.4	Kujawsko-Pomorskie	Chełmno	Osnowo
15	5.4	Kujawsko-Pomorskie	Tuchola	Bładowo
16	5.4	Kujawsko-Pomorskie	Pielgrzymka	Pielgrzymka
17	5.4	Lubelskie	Parczew	Królewski Dwór
18	5.4	Lubelskie	Terespol	Lebiedzew
19	5.4	Lubelskie	Ryki	Ryki
20	5.4	Lubelskie	Kurów	Szumów

21	5.4	Lubelskie	Włodawa	Włodawa
22	5.4	Lubelskie	Hrubieszów	Hrubieszów
23	5.4	Lubelskie	Krasnystaw	Wincentów
24	5.4	Lubuskie	Słubice	Kunowice
25	5.4	Lubuskie	Lubsko	Lubsko
26	5.4	Lubuskie	Żary	Sieniawa Żarska
27	5.4	Lubuskie	Kożuchów	Stypułów
28	5.4	Lubuskie	Ilowa	Czyżówek
29	5.4	Lubuskie	Nowogród Bobrzański	Klępin
30	5.4	Łódzkie	Rawa Mazowiecka	Pukinin
31	5.4	Łódzkie	Działoszyn	Działoszyn
32	5.4	Małopolskie	Słupnice	Słupnice Szlacheckie
33	5.4	Małopolskie	Proszowice	Żębocin
34	5.4	Mazowieckie	Łuszc	Wólka Kozłowska
35	5.4	Mazowieckie	Mszczonów	Marków Świnice
36	5.4	Mazowieckie	Białobrzegi	Sucha
37	5.4	Mazowieckie	Radziejowice	Krzyżówka
38	5.4	Mazowieckie	Teresin	Topołowa
39	5.4	Mazowieckie	Płońsk	Dalanówek
40	5.4	Mazowieckie	Żuromin	Brudnice
41	5.4	Opolskie	Namysłów	Ziemielowice
42	5.4	Opolskie	Kietrz	Dzierzysław
43	5.4	Opolskie	Łubniany	Kępa
44	5.4	Opolskie	Zawadzkie	Kielcza
45	5.4	Opolskie	Głogówek	Nowe Kotkowice - Rozłochów
46	5.4	Opolskie	Komprachcice	Domecko
47	5.4	Opolskie	Paczków	Ujeździec

48	5.4	Opolskie	Olesno	Świercze
49	5.4	Opolskie	Leśnica	Leśnica
50	5.4	Podlaskie	Mońki	Świerzbienie
51	5.4	Podlaskie	Wysokie Mazowieckie	Wysokie Mazowieckie
52	5.4	Podlaskie	Suwałki	Sobolewo
53	5.4	Podlaskie	Zambrów	Czerwony Bór
54	5.4	Podlaskie	Sejny	Konstatynówka
55	5.4	Pomorskie	Bytów	Sierzno
56	5.4	Pomorskie	Czarne	Nadziejewo
57	5.4	Pomorskie	Miastko	Gatka
58	5.4	Pomorskie	Człuchów	Kielpin
59	5.4	Pomorskie	Pelplin	Ropuchy
60	5.4	Pomorskie	Wicko	Lucin
61	5.4	Pomorskie	Sztum	Nowa Wieś
62	5.4	Śląskie	Wilkowice	Wilkowice
63	5.4	Śląskie	Krzyżanowice	Tworków
64	5.4	Świętokrzyskie	Małogoszcz	Mieronice
65	5.4	Świętokrzyskie	Ożarów	Julianów
66	5.4	Świętokrzyskie	Połaniec	Luszyca
67	5.4	Świętokrzyskie	Busko Zdrój	Dobrowoda
68	5.4	Świętokrzyskie	Włoszczowa	Włoszczowa "Kępny Ług"
69	5.4	Świętokrzyskie	Strawczyn	Promnik

70	5.4	Warmińsko-Mazurskie	Mikołajki	Zelwagi
71	5.4	Warmińsko-Mazurskie	Działdowo	Zakrzewo
72	5.4	Warmińsko-Mazurskie	Pasłęk	Pasłęk
73	5.4	Warmińsko-Mazurskie	Biskupiec	Adamowo
74	5.4	Warmińsko-Mazurskie	Reszel	Worplawki
75	5.4	Warmińsko-Mazurskie	Lidzbark Warmiński	
76	5.4	Warmińsko-Mazurskie	Ryn	Knis
77	5.4	Warmińsko-Mazurskie	Reszel	Pudwagi
78	5.4	Wielkopolskie	Grodzisk Wlkp.	Czarna Wieś
79	5.4	Wielkopolskie	Złotów	Międzybłocie
80	5.4	Wielkopolskie	Rogoźno	Studzeniec
81	5.4	Wielkopolskie	Trzcianka	Trzcianka
82	5.4	Wielkopolskie	Gostyń	Dalabuszki
83	5.4	Wielkopolskie	Opalenica	Jastrzębniki
84	5.4	Wielkopolskie	Ostrzeszów	Ostrzeszów
85	5.4	Wielkopolskie	Jutrosin	Jutrosin
86	5.4	Zachodniopomorskie	Sławno	Gwiazdowo
87	5.4	Zachodniopomorskie	Świdwin	Świdwinek 2
88	5.4	Zachodniopomorskie	Gryfice	Smolecin
89	5.4	Zachodniopomorskie	Dziwnów	Międzywodzie
90	5.4	Zachodniopomorskie	Drawsko Pomorskie	Mielenko Drawskie
91	5.4	Zachodniopomorskie	Marianowo	Marianowo

b) W drodze odstępstwa od artykułu 5 ustęp 1 dyrektywy Rady 96/61/WE, wymogów ustanowionych dla udzielania pozwoleń dla istniejących instalacji nie stosuje się w Polsce w stosunku do następujących instalacji, do dnia wskazanego dla poszczególnych instalacji, w zakresie, w jakim obowiązuje wymóg działania instalacji zgodnie z maksymalną dopuszczalną emisją, równorzędnymi parametrami lub środkami technicznymi opartymi na najlepszych dostępnych technikach zgodnie z artykułem 9 ustępy 3 oraz 4. W pełni zintegrowane pozwolenia zostaną wydane w stosunku do tych instalacji przed 30 października 2007 roku, które przedstawiają indywidualne wiążące harmonogramy mające na celu uzyskanie pełnej zgodności. Powyższe pozwolenia zapewnią stosowanie zasad ogólnych dotyczących podstawowych obowiązków operatorów, zgodnie z treścią artykułu 3 powyższej dyrektywy, do 30 października 2007 roku.

1. Zakłady Chemiczne „Wizów S.A.”, Bolesławiec Śląski	do dnia 30 czerwca 2010 r.
2. ENERGOTOR-TORUŃ S.A.	do dnia 30 czerwca 2010 r.
3. Zespół Elektrociepłowni „Bydgoszcz S.A. EC II”	do dnia 31 grudnia 2010 r.
4. Zespół Elektrociepłowni „Bydgoszcz S.A. EC I”	do dnia 31 grudnia 2010 r.
5. Zakłady Chemiczne „Nitro-Chem S.A.”, Bydgoszcz	do dnia 31 grudnia 2010 r.
6. Zakłady Chemiczne „Organika-Zachem”, Bydgoszcz	do dnia 31 grudnia 2010 r.
7. Inowrocławskie Zakłady Chemiczne „Soda Mątwy S.A.”	do dnia 31 grudnia 2010 r.
8. Janikowskie Zakłady Sodowe „Janikosoda S.A.”	do dnia 31 grudnia 2010 r.
9. Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania, Wysypisko Miejskie, Toruń	do dnia 31 grudnia 2009 r.
10. ELANA S.A., Toruń	do dnia 30 czerwca 2010 r.

11.	Spółka Pracownicza Rolmil Mieszewy „Rolmil” Sp. z o.o., Jabłonowo Pomorskie	do dnia 31 grudnia 2010 r.
12.	Łęczyńska Energetyka Sp. z o.o. w Bogdanie, Puchaczów	do dnia 31 grudnia 2010 r.
13.	MEGATEM EC Lublin	do dnia 31 grudnia 2010 r.
14.	Spółdzielnia Pracy Chemików XENON Zakład w Rąbieniu	do dnia 31 grudnia 2010 r.
15.	Tomaszowskie Zakłady Drobiarskie ROLDROB S.A., Tomaszów Mazowiecki	do dnia 31 grudnia 2010 r.
16.	Kutnowskie Zakłady Drobiarskie EXDROB S.A. w Kutnie	do dnia 30 października 2010 r.
17.	Huta im. T. Sendzimira S.A. w Krakowie – Piece koksownicze	do dnia 31 grudnia 2010 r.
18.	Przedsiębiorstwo Materiałów Ogniotrwałych, Kraków	do dnia 31 grudnia 2010 r.
19.	Cementownia Nowa Huta S.A., Kraków	do dnia 31 grudnia 2010 r.
20.	Bolesław- Recycling w Bukownie	do dnia 31 grudnia 2010 r.
21.	Elektrociepłownia Pruszków I (Elektrociepłownie Warszawskie S.A.), Pruszków	do dnia 31 grudnia 2010 r.
22.	Ciepłownia Wola (Elektrociepłownie Warszawskie S.A.), Warszawa	do dnia 31 grudnia 2010 r.
23.	URSUS - MEDIA Sp. z o.o., Warszawa	do dnia 31 grudnia 2010 r.
24.	KERAMZYT Przedsiębiorstwo Kruszyw Lekkich Sp. z o.o., Mszczonów	do dnia 30 listopada 2010 r.
25.	Metsa Tissue S.A. (dawniej-Warszawskie Zakłady Papiernicze w Konstancinie Jeziornej), Konstancin Jeziorna	do dnia 31 grudnia 2009 r.
26.	Reckitt Benckiser (Poland) S.A., Dwór Mazowiecki	do dnia 31 grudnia 2010 r.
27.	Tarchomińskie Zakłady Farmaceutyczne POLFA S.A., Warszawa	do dnia 31 grudnia 2010 r.
28.	Elektrownia Blachownia, Kędzierzyn Koźle	do dnia 31 grudnia 2010 r.

29.	Południowe Zakłady Rafineryjne NAFTOPOL S.A. - Oddział w Kędzierzyn Koźle	do dnia 31 grudnia 2009 r.
30.	Huta „Andrzej”, Zawadzkie	do dnia 31 grudnia 2010 r.
31.	Huta Małapanew w Ozimku – obecnie: Małapanew Zakłady Odlewnicze Sp. z o.o.	do dnia 31 grudnia 2010 r.
32.	Visteon Corporation - Visteon Poland S.A., Praszka	do dnia 31 grudnia 2010 r.
33.	Zakłady Azotowe „Kędzierzyn” S.A., Kędzierzyn – Koźle	do dnia 31 grudnia 2010 r.
34.	Petro Carbo Chem S.A. – podzielone na dwa przedsiębiorstwa: "Synteza" S.A., Zakład Kędzierzyn-Koźle	do dnia 30 czerwca 2010 r.
35.	Zakład Utylizacyjny WĘGRY, Węgry	do dnia 31 grudnia 2010 r.
36.	Opolskie Zakłady Drobiarskie Continental Grain Company S.A., Opole	do dnia 31 grudnia 2009 r.
37.	Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowe „Ferma-Pol” Sp. z o.o. w Zalesiu	do dnia 31 grudnia 2010 r.
38.	Zakład Usług Technicznych FASTY Sp. z o.o., Białystok	do dnia 31 grudnia 2010 r.
39.	Zakład Produkcji Pasz „KEMOS”, Suwałki	do dnia 31 grudnia 2010 r.
40.	Przedsiębiorstwo Transportowe NECKO Sp. z o.o., Augustów	do dnia 31 grudnia 2010 r.
41.	Zakład Utylizacji Sp. z o.o., Gdańsk	do dnia 31 grudnia 2010 r.
42.	POLDANOR S.A., Przechlewo	do dnia 31 grudnia 2010 r.
43.	Elektrociepłownia ZABRZE, Zabrze	do dnia 31 grudnia 2010 r.
44.	Elektrownia EC1, Bielsko – Biała	do dnia 31 grudnia 2010 r.
45.	Elektrociepłownia SZOMBIERKI, Bytom	do dnia 31 grudnia 2010 r.
46.	Huta CZĘSTOCHOWA	do dnia 31 grudnia 2010 r.
47.	Kombinat Koksowniczy „Zabrze” – Koksownia Dębieńsko, Czerwionka - Leszczyny	do dnia 31 grudnia 2009 r.
48.	KK ZABRZE S.A. Koksownia RADLIN, Radlin	do dnia 31 grudnia 2009 r.
49.	KK ZABRZE S.A. Koksownia JADWIGA, Zabrze	do dnia 31 grudnia 2009 r.

50.	Huta Batory S. A., Chorzów	do dnia 31 grudnia 2010 r.
51.	Huta JEDNOŚĆ, Siemianowice Śląskie	do dnia 31 grudnia 2010 r.
52.	Zakłady Mechaniczne BYTOM, Bytom	do dnia 31 grudnia 2010 r.
53.	Huta Łaziska S.A., Łaziska Górne	do dnia 31 grudnia 2010 r.
54.	Kombinat Koksochemiczny ZABRZE S.A. – Zakład Destylacji Smoły, Zabrze	do dnia 31 grudnia 2010 r.
55.	POLIFARB Cieszyn – Wrocław, Oddział Cieszyn	do dnia 31 grudnia 2009 r.
56.	Zakłady Chemiczne ORGANIKA-AZOT S.A., Jaworzno	do dnia 31 grudnia 2010 r.
57.	AGROB EKO, Zabrze	do dnia 31 grudnia 2010 r.
58.	Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej, Świętochłowice	do dnia 31 grudnia 2010 r.
59.	INDYKPOL S.A., Olsztyn	do dnia 31 grudnia 2010 r.
60.	Gospodarstwo Rolne Skarbu Państwa Raszewy, Żerków	do dnia 31 grudnia 2010 r.
61.	Gospodarstwo Spółdzielcze AGROFIRMA, Wroniawy	do dnia 31 grudnia 2010 r.
62.	Kombinat rolniczo-przemysłowy „Manieczki” Sp. z o.o., Brodnica	do dnia 31 grudnia 2010 r.
63.	Ośrodek Hodowli Zarodowej „Garzyń” Sp. z o.o., Krzemieniewo	do dnia 31 grudnia 2010 r.
64.	AGRO-MEAT, Koszalin	do dnia 31 grudnia 2010 r.
65.	Spółdzielnia AGROFIRMA Witkowo, Stargard Szczeciński	do dnia 31 grudnia 2010 r.
66.	Instytut Zootechniki – ferma Kołbacz, Stare Czarnowo	do dnia 31 grudnia 2010 r.

2. 32001 L 0080: Dyrektywa 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczania emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz.U. L 309 z 27.11.2001, str. 1).

a) W drodze odstępstwa od artykułu 4 ustęp 3 oraz części A załączników III i IV dyrektywy 2001/80/WE, wartości dopuszczalnych emisji dla dwutlenku siarki nie stosuje najpóźniej do 31 grudnia 2015 roku do następujących zakładów:

1. EL. BEŁCHATÓW, 2 x kotły BB-1150
2. EL. TURÓW, 1 x kocioł OP 650 b – 2012, 1 x kocioł OP 650 b – 2013
3. EL. KOZIENICE, 5 x kotły OP-650
4. EL. DOLNA ODRA, 1 x kocioł OP-650
5. EL. POMORZANY, 2 x kotły Benson OP-206, 1 x kocioł WP – 120
6. EL. SZCZECIN, 2 x kotły OP-130
7. Elektrownia im. T. Kościuszki S.A. w Połańcu, 2 x kotły EP-650
8. Elektrownia Rybnik S.A., 3 x kotły OP-650
9. Zespół Elektrowni Ostrołęka S.A., EL. OSTROŁĘKA „B”, 2 x kotły OP-650

10. Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia „Łagisza”, 3 x kotły OP-380k
11. Elektrownia „Skawina” S.A., 4 x kotły OP-230, 2 x kotły OP-210
12. Elektrownia „Stalowa Wola” S.A., 4 x kotły OP-150, 2 x kotły OP-380k
13. Elektrociepłownie Warszawskie S.A., EC „Siekierki”, 2 x kotły OP-230, 1 x kocioł OP-380, 3 x kotły OP-430, 1 x kocioł WP-200, 3 x kotły WP-120
14. Elektrociepłownie Warszawskie S.A., EC „Żerań”, 5 x kotły OP 230 , 4 x kotły WP 120
15. Elektrociepłownia nr 2, Łódź, 1 x kocioł OP 130, 1 x kocioł OP 130 - 2014, 1 x kocioł OP 140
16. Elektrociepłownia nr 3, Łódź, 1 x kocioł OP 230, 1 x kocioł OP 230 - 2014
17. Elektrociepłownia nr 4, Łódź, 4 x kotły WP 120
18. KOGENERACJA S.A., Wrocław, Elektrociepłownia Czechnica, 4 x kotły OP 130
19. KOGENERACJA S.A., Wrocław, Elektrociepłownia Wrocław, 2 x kotły OP 430, 1 x kocioł WP 70, 1 x kocioł WP 120
20. Elektrociepłownie Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdańska, 2 x kotły OP 70C, 1 x kocioł OP 230 - 2012, 1 x kocioł OP 230
21. Elektrociepłownie Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdyńska, 1 x kocioł WP 120

22. Zespół Elektrociepłowni Bydgoszcz S.A., Elektrociepłownia Bydgoszcz II, 2 x kotły OP 230
23. Elektrociepłownia Białystok S.A., 2 x kotły OP 140, 1 x kocioł OP 230
24. Elektrociepłownia Zabrze S.A., 2 x kotły WP 120
25. Elektrociepłownia Będzin S.A., 2 x kotły OP 140
26. Elektrociepłownia Gorzów S.A., 2 x kotły OP 140
27. Elektrociepłownia Elbląg S.A., 3 x kotły OP 130, 1 x kocioł WP 120
28. Elektrociepłownia Toruń S.A., 2 x kotły WP 120
29. EC Lublin Wrotków, 2 x kotły WP 70
30. Zakład Elektrociepłowni, Polskiego Koncernu Naftowego „Orlen” S.A., 1 x kocioł OO-220, 3 x kotły OO-320, 4 x kotły OO-420
31. Energetyka Dwory Sp. z o.o., 1 x kocioł OP-140 - 2012
32. EC ANWIL S.A, Włocławek, 1 x kocioł OO-230, 2 x kotły OO-260
33. Zakłady Azotowe PUŁAWY S.A., Zakład Elektrociepłowni, Puławy, 2 x kotły OP-215
34. HUTA im. T. Sendzimira S.A., 4 x kotły TP-230, 1 x kocioł OP-230
35. EC RAFINERII GDAŃSKIEJ, 2 x kotły OOP-160
36. EC II Elana S.A., Toruń, 4 x kotły OO-120

W tym okresie przejściowym, emisja dwutlenku siarki ze wszystkich obiektów energetycznego spalania nie może przekroczyć następujących pułapów:

- 2008: 454 000 ton rocznie
- 2010: 426 000 ton rocznie
- 2012: 358 000 ton rocznie

b) W drodze odstępstwa od artykułu 4 ustęp 3 i części A załącznika VI do dyrektywy 2001/80/WE, wartości dopuszczalne emisji dla tlenków azotu stosowane począwszy od 1 stycznia 2016 roku w obiektach o mocy cieplnej spalania wyższej niż 500 MW nie stosują się do 31 grudnia 2017 roku do następujących obiektów:

1. Zespół Elektrowni PAK, EL. ADAMÓW, 3 x kotły OP 380 b, 2 x kotły OP 380 b
2. EL. KOZIENICE, 3 x kotły OP-650, 2 x kotły AP-1650
3. EL. DOLNA ODRA, 5 x kotły OP-650
4. Elektrownia im. T. Kościuszki S.A., Połaniec, 6 x kotły EP-650
5. Elektrownia Rybnik S.A., 5 x kotły OP-650
6. Zespół Elektrowni Ostrołęka S.A, EL. OSTROŁĘKA „B”, 1 x kocioł OP-650
7. Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia Jaworzno III, 6 x kotły OP-650

8. Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia Łaziska, 2 x kotły OP-380, 4 x kotły OP-650,
9. Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia Łagisza, 2 x kotły OP-380k
10. Elektrownia „Opole” S.A., 4 x kotły BP-1150
11. Elektrociepłownie Warszawskie S.A., EC „Siekierki”, 2 x kotły OP-230
12. Elektrociepłownie Warszawskie S.A., EC „Kawęczyn”, 1 x kocioł WP-120, 2 x kotły WP-200
13. Elektrociepłownia nr 3, Łódź, 2 x kotły OP 130, 1 x kocioł OP 230
14. Elektrociepłownia nr 4, Łódź, 2 x kotły OP 230
15. Elektrociepłownia „Kraków” S.A., 2 x kotły BC-90, 2 x kotły BC-100, 4 x kotły WP 120
16. Elektrociepłownie Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdyńska, 2 x kotły OP 230
17. Zespół Elektrociepłowni Bydgoszcz S.A., Elektrociepłownia Bydgoszcz II, 2 x kotły OP 230
18. Zespół Elektrociepłowni Poznańskich S.A., EC II Poznań Karolin, 2 x kotły OP 140, 2 x kotły OP 430
19. EC Nowa Sp. z o.o., Dąbrowa Górnicza, 1 x kocioł OPG-230, 4 x kotły OPG-230, 1 x kocioł OPG-430

20. Zakłady Azotowe „PUŁAWY” S.A., Zakład Elektrociepłowni, Puławy, 3 x kotły OP-215
21. INTERNATIONAL PAPER-KWIDZYN S.A., Wydział Energetyczny, 4 x kotły OP-140

W tym okresie przejściowym, emisja tlenków azotu ze wszystkich obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą 2001/80/WE nie może przekroczyć następujących pułapów:

- 2008: 254 000 ton rocznie
- 2010: 251 000 ton rocznie
- 2012: 239 000 ton rocznie

- c) W drodze odstępstwa od artykułu 4 ustęp 3 i części A załącznika VII do dyrektywy 2001/80/WE, wartości dopuszczalne emisji pyłów nie stosują się do 31 grudnia 2017 roku w odniesieniu do emisji pyłów następujących ciepłowni komunalnych:

1. Ciepłownia Miejska Łomża, 3 x kotły WR-25
2. Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Spółka z o.o., Ciepłownia „Zatorze”, Leszno, 3 x kotły WR-25

3. Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Spółka z o.o., Chełm, 2 x kotły WR-25, 1 x kocioł WR-10
4. Ciepłownia Miejska Sieradz, 2 x kotły WR-25
5. LUBREM S.C., Centralna Ciepłownia w Dęblinie, 3 x kotły WR-25 6. Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Spółka z o.o., Ciepłownia „Zachód”, Białystok, 3 x kotły WR-25
7. Komunalne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Karczew, 3 x kotły WR-25
8. Ciepłownia C III Ełk, 3 x kotły WR-25
9. Ciepłownia-Zasanie Przemyśl, 3 x kotły WR-25
10. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Spółka z o.o., Biała Podlaska, 2 x kotły WR-25
11. „Ciepłownia Rejtan” Częstochowa, 3 x kotły WR-25
12. Centralna Ciepłownia w Ciechanowie, PEC Sp. z o.o., Ciechanów, 3 x kotły WR-25, 3 x kotły parowe OR-10
13. Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Legnicy S.A., 1 x kocioł WR-46, 2 x kotły parowe OR 32
14. OPEC Grudziądz, 2 x kotły WR-25, 3 x kotły parowe OR-32
15. Ciepłownia Miejska Malbork, 2 x kotły WR-10
16. ATEX Sp. z o.o. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Zamość, 3 x kotły WR-25
17. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o., Krosno, 2 x kotły WR-10 - 2015, 2 x kotły WR - 10

18. Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Tarnowskie Góry, 2 x kotły WR-25
19. Zakład Energetyki Ciepłej Tczew Sp. z o.o., 2 x kotły WR - 25
20. Elektrociepłownia „Zduńska Wola” Sp. z o.o., 3 x kotły parowe OR-32 , 1 x kocioł WR-25
21. Miejska Energetyka Ciepła Sp. z o.o., Kotłownia Zachód, Piła, 2 x kotły WR-25
22. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Gniezno, 2 x kotły WR-25, 1 x kocioł WLM-5 - 2015
23. Szczecińska Energetyka Ciepła Sp. z o.o., 2 x kotły WR-25
24. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „Legionowo” Sp. z o.o., 3 x kotły WR-25
25. Kalisz -Piwonice S.A., 3 x kotły WR25, 1 x kocioł parowe OSR-32
26. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Ciepłownia Główna, Suwałki, 4 x kotły WR-25
27. Radomskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „RADPEC” S.A., 3 x kotły WR-25
28. Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej Piotrków Trybunalski, 2 x kotły WR-25
29. Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, Ciepłownia Miejska, Pabianice, 4 x kotły WR-25.

Ponadto procentowy udział zakładów wymienionych powyżej nie przekracza następujących wartości:

– emisja dwutlenku siarki:

2008: 20% całkowitej mocy sektora w 2001 r.

2013: 19% całkowitej mocy sektora w 2001 r.;

– emisja tlenków azotu:

2016: 24% całkowitej mocy sektora w 2001 r.;

– emisja pyłów:

Podczas całego okresu: 2% całkowitej mocy sektora w 2001 r.

d) Do 1 stycznia 2008 roku oraz ponownie do 1 stycznia 2012 roku Polska przedstawia Komisji uaktualniony plan, zawierający plan inwestycyjny, stopniowego dostosowania obiektów, które nadal nie są dostosowane wraz z precyzyjnie określonymi etapami stosowania dorobku. Oba plany zapewnią dalsze zmniejszenie emisji zgodnie z celami pośrednimi i mają na celu uzyskanie emisji dwutlenku siarki niższej niż 400 000 ton w 2010 roku, i niższej niż 300 000 ton w 2012 roku.

Jeżeli Komisja uzna, biorąc pod uwagę w szczególności skutki środowiskowe oraz konieczność ograniczenia zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym związanych z uzgodnieniami przejściowymi, że plany te są niewystarczające do osiągnięcia tych celów, poinformuje o tym Polskę. W ciągu następnych trzech miesięcy, Polska poinformuje o środkach podjętych, aby osiągnąć te cele. Jeżeli następnie Komisja uzna, w konsultacji z Państwami Członkowskimi, że środki te są niewystarczające do osiągnięcia tych celów, rozpocznie postępowanie w sprawie naruszenia zgodnie z artykułem 226 Traktatu WE.

E. BEZPIECZEŃSTWO JĄDROWE I OCHRONA PRZED PROMIENIOWANIEM

31997 L 0043: Dyrektywa Rady 97/43/Euratom z dnia 30 czerwca 1997 r. w sprawie ochrony zdrowia osób fizycznych przed niebezpieczeństwem wynikającym z promieniowania jonizującego związanego z badaniami medycznymi oraz uchylająca dyrektywę 84/466/Euratom (Dz.U. L 180 z 9.7.1997, str.22).

W drodze odstępstwa od artykułu 8 dyrektywy 97/43/Euratom, przepisów dotyczących sprzętu radiologicznego nie stosuje się w Polsce do 31 grudnia 2006 roku. Sprzętu takiego nie wprowadza się do obrotu w Państwach Członkowskich.